76STE JAARGANG No. 10094 ZATERDAG 18 APRIL 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28-29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

FIDEL CASTRO gelooft niet dat CUBA tot het communisme zal overgaan

Washington. — Het hoofd van de Cubaanse regering, Fidel Castro, die momenteel een niet-officieel bezoek aan de Verenigde Staten brengt, heeft zich gistermorgen langdurig achter gesloten deuren onderhouden met een groep senatoren en afgevaardigden van het Amerikaanse Congres. De bijeenkomst was inderhaast bijeengeroepen door senator William Fulbright, de voorzitter van de Senaatscommissie van Buitenlandse Zaken.

Castro was, zoals hij voor gewoonte heeft aangenomen, gekleed in zijn olijfgroene uniform van verzetsstrijder, toen hij zich naar het parlementsgebouw begaf. Een groep mensen, wier nieuwsgierigheid was opgewekt door de aanwezigheid van een sterke bewaking in de zuilengang, die naar de vergaderzalen der commissie voert, bracht de Cubaanse leider een spontane ovatie, die Castro met een hartelijk handgebaar beantwoordde.

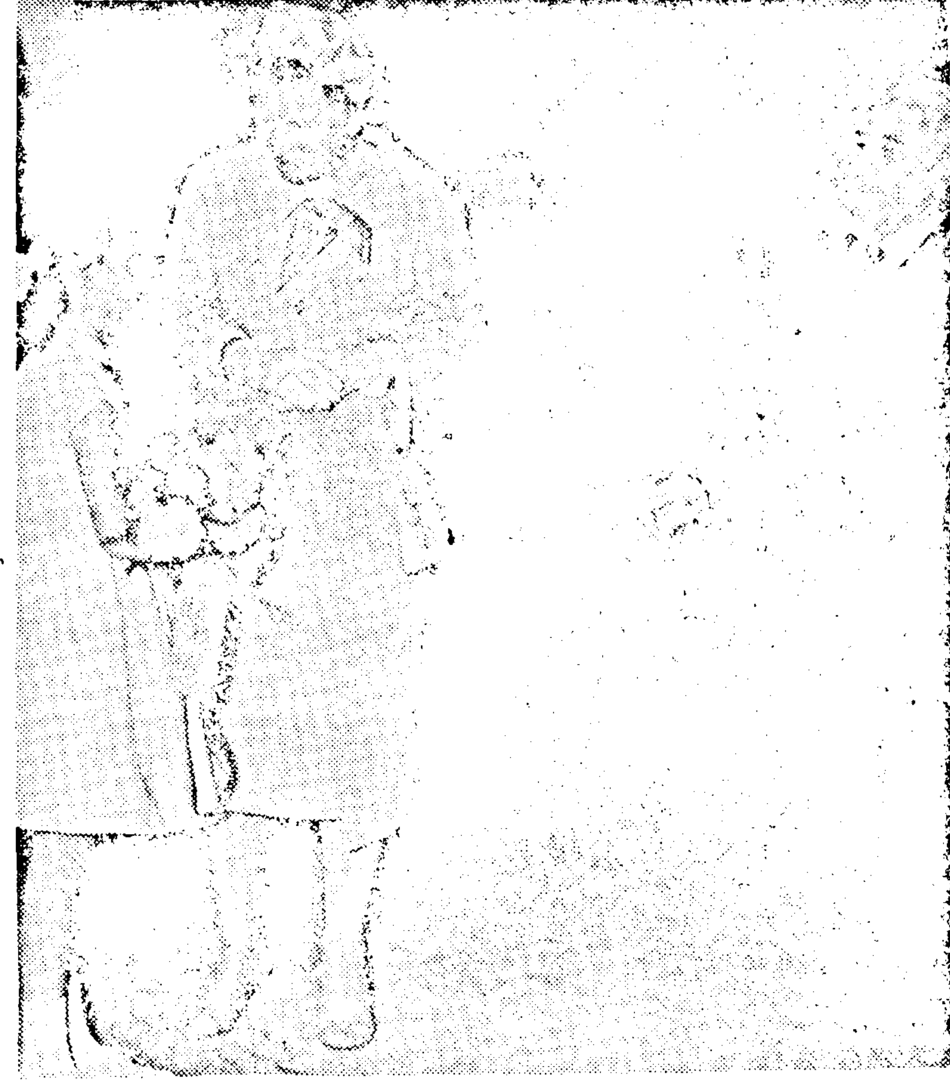
De bijeenkomst werd bijgewoond door verschillende invloedrijke congresleden, die hun ernstige bezorgdheid hebben uitgesproken over de politiek van vergelding, die door het nieuwe bewind op Cuba wordt gevoerd, zoals senator Wayne Morse, die voorzitter is van de subcommissie voor betrekkingen met Latijns-Amerika.

Castro gaf de congresleden de verzekering, dat hij geen communist is en dat hij de beweging van „26 juli" integendeel haar overwinning te danken heeft aan de steun van de Katholieke Kerk en die van de overgrote meerderheid van het Cubaanse volk.

Castro zeide ook niet te geloven, dat Cuba naar het communisme zal afglijden, wanneer, zoals hij verwacht, het huidige bewind erin slaagt het stoffelijk welzijn van de bevolking te verzekeren. De Cubaanse premier verzocht geen financiële steun, maar volstond met een uiteenzetting van zijn economisch program en de congresleden op het hart te drukken, dat hij te enenmale niet van plan is de belangen der Noordamerikaanse ondernemingen op Cuba ook maar in een enkel opzicht te benadelen.

De verklaringen van Castro werden na afloop van de samenkomst door congresleden tegenover journalisten weergegeven.

Oxford. — De fotograaf Marcus Adams, die vooral bekendheid heeft gekregen door zijn foto's van de Britse koninklijke familie, is te North Stoke bij Oxford op 83-jarige leeftijd overleden. Hij werd beschouwd als een der grootste kinderfotografen.

In het Koninklijke Instituut voor de Tropen werd een jubileumbijeenkomst van de Nationale Federatie voor de Geestelijke Volksgezondheid in tegenwoordigheid van H.M. de Koningin. Het negenjarig dochtertje van de sekretaris, Jopie Nooy, was zo beduusd, dat zij vergat de bloemen aan koningin Juliana te geven. Op de foto staat prof. dr. A. Querido het meisje te gebaren de bloemen aan de koningin te overhandigen.

V.S. protesteren tegen hindering van Russische Jagers boven BERLIJN

Bonn. — De Verenigde Staten hebben bij de gemengde vier-mogendheden commissie voor de veiligheid in de lucht in Berlijn geprotesteerd tegen het hinderen door Russische jagers van een Amerikaans transportvliegtuig op grote hoogte in een Berlijnse luchtcorridor. De Russen hadden reeds eerder tegen de vlucht van de Amerikaan mondeling geprotesteerd. Naar hun mening is een hoogtegrens van 3000 meter van gewoonte tot recht geworden.

Paus zal Huwelijk van Prins Albert en Prinses Paolo inzegenen

Brussel. — Prins Albert van Belgie en prinses Paolo Ruffo di Calabria zullen op 1 juli door de Paus in Rome het huwelijk worden verbonden, zo is vandaag officieel in Brussel bekend gemaakt.

„Het is erger dan in de hel"

DE OPSTAND in de staatsgevangenis van Montana

Deer Logde. — De gevangenen van de staatsgevangenis van Montana die donderdag in opstand zijn gekomen, hebben vandaag twee van hun 23 gijzelaars vrijgelaten. Een van deze twee is de gevangenispsycholoog, de ander is een bewaker die aan suikerziekte lijdt en die een instorting nabij was toen hij vrijgelaten werd.

De gevangenispsycholoog was gisteravond al korte tijd vrijgelaten om met de pers te spreken. Hij zei dat de gevangenen zeker hun gijzelaars zouden vermoorden als de autoriteiten de gevangenis lieten bestormen. „Het is er erger dan in de hel", zei hij. Toen hij vanochtend weer werd vrijgelaten zei hij, dat de gijzelaars goed behandeld worden en genoeg eten krijgen. Toen de opstand donderdag uitbrak, hebben de gevangenen een bewaker doodgeschoten en een andere gewond. Een woordvoerder van de rebellen heeft verklaard dat de opstand een protest is tegen de slechte behandeling en de politiek van het bureau dat vrijlating op erewoord regelt.

De autoriteiten hebben een legertje manschappen van de nationale garde, uitgerust met geweren en machinegeweren, bij de gevangenis geconcentreerd, doch de aanval die gisteren ondernomen zou worden werd afgelast omdat de gevangenen dreigden hun gijzelaars levend te verbranden.

De opstand der gevangenen in Montana brengt een andere muiterij in herinnering, die welke dertig jaar geleden plaats had in het tuchthuis van de staat Colorado. Twee dagen lang, 9 en 10 oktober 1929, hield een groep van vijf gevangenen acht bewakers in een cel opgesloten. De leider van de muiterij, een zekere Danny Daniels, had geëist met zijn mede-gevangenen te worden vrijgelaten; anders zou hij de gijzelaars terechtstellen. Toen de autoriteiten zijn eis afsloegen, doodde hij 's nachts een voor een de bewakers en gooide hun lijken door een dakvenster op de binnenplaats van de gevangenis. In de overtuiging, dat hij nimmer zij vrijheid zou herkrijgen, schoot hij vervolgens zijn muitende kameraden dood en joeg zich daarna een kogel door het hoofd.

Later werd gemeld, dat de 21 gijzelaars, die door de muiters in de strafgevangenis van Montana werden vastgehouden, zijn bevrijd na een hevige ontploffing, die zich binnen de gevangenis voordeed.

De gijzelaars en de zestien bewakers zijn ongedeerd.

De direktie van de gevangenis deelde mede, dat de ontploffing was tot stand gebracht door de autoriteiten der gevangenis, die over een tunnel beschikten, die toegang geeft tot de binnenplaats van het hoofdgebouw.

Het is mogelijk, dat de bevrijding der gijzelaars te danken is aan een groep gevangenen, die het niet eens waren met de muiterij of met het dreigement om de gijzelaars te doden. Laatstgenoemden waren twee tezamen in cellen opgesloten, maar kennelijk werden zij tijdens hun zware beproeving goed behandeld.

De eerste ontploffing vond vannacht om kwart voor vier plaats nabij het administratiegebouw enkele meters binnen de muren van de gevangenis. Na deze ontploffing verschenen de bevrijde bewakers aan de hoofdpoort van de strafinrichting, waar zij door collega's en familieleden met vreugdekreten werden begroet. Minder dan een half uur later deed zich binnen de muren een tweede ontploffing voor, die gevolgd werd door een korte schietpartij, terwijl leden van de nationale garde, gewapend met bazooka's, de omwalling binnendrongen.

Burgemeester BRANDT bij de Koningin

Soestdijk — Koningin Juliana heeft de burgemeester van West-Berlijn, W. Brandt, op het paleis Soestdijk ontvangen.

Dacht U reeds aan het verjaardagsgeschenk voor onze Koningin? Vergat U het, doe het dan NU, opdat het waarlijk een NATIONAAL geschenk worde.

HET VRIJE VOLK:

Zaak de Wit gaat over meer dan persvrijheid

Onder bovenstaande kop geeft het Socialistische dagblad „Het Vrije Volk" van 31 maart 1959 de volgende beschouwing:

Na een aantal ministers van de Nederlandse Antillen, evenals enkele geestverwanten, eigenaar zijn geworden van het grootste Antilliaanse dagblad Beurs- en Nieuwsberichten, is hiermee in elk praktisch opzicht de „affaire-De Wit" als geëindigd te beschouwen.

Terwijl pogingen worden gedaan in Nederland een nieuwe hoofdredacteur en nog een of twee andere journalisten te vinden, die de staf van de nieuwe Beurs zullen vormen, werd inmiddels de heer J. F. A. Boer, chef nieuwsdienst van Het Parool, bereid gevonden, het tijdelijk hoofdredacteurschap op zich te nemen.

De heer Boer meende bij zijn aankomst op Curaçao een „stuurloze" krant te vinden, maar in feite moest hij niet tot zijn genoegen meemaken, hoe eerst na zijn aankomst aan de heren L. de Wit, directeur, en A. de Wit, hoofdredacteur van de Beurs, door hun nieuwe bazen ontslag werd verleend.

De nieuwe hoofdredacteur verwacht geen grote moeilijkheden in zijn redactioneel beleid, daar het vooralsnog zeker niet de bedoeling van de nieuwe aandeelhouders is van de nieuwe „Beurs" een fel regeringspartijblad te maken. Veeleer wil men de krant politiek „rustig" houden, en dat wil in dit verband vooral zeggen dat men heftig eenzijdig antiregering-commentaar wil vermijden.

Het blijft echter zéér de vraag of de heer Boer al in Nederland heeft kunnen voorzien dat een groot deel van het Curaçaose publiek (de meerderheid van de Curaçaose bevolking is blijkens de verkiezingsuitslagen immers tegen de huidige regering gekant!) hem persoonlijk zijn komst zou kwalijk nemen.

Men rekent het de heer Boer zwaar aan, dat door zijn bereidheid terstond naar Curaçao te komen, het de nieuwe aandeelhouders technisch mogelijk werd gemaakt de heren De Wit te ontslaan twee maanden voor de belangrijke eiland-raadverkiezingen, zodat de grootste Curaçaose partij, de Nationale Volks Partij haar voornaamste spreekbuis in de komende verkiezingscampagne zal moeten missen.

Dit zou men een typisch-Curaçaos verwijt kunnen noemen, in zoverre in deze kleine maatschappij met haar grote groepstegenstellingen een krant nu eenmaal in de eerste plaats als een politiek instrument wordt gezien.

Een ander verwijt aan de heer Boer vond (evenals het vorige trouwens) zijn vorm in een lange open brief die het statenlid Van der Hoeven tot hem richtte: het verwijt, dat door zijn komst de regering de facto gewonnen heeft in het geschil over de persvrijheid, waarin de hoofden van een minister en een procureur-generaal, en nu dat van de heren De Wit hebben moeten rollen.

In zijn open brief stelde het statenlid op emotionele wijze het „Vrij en onverveerd" van Het Parool naast de zijns inziens onvervaarde houding van De Wit en tegenover de „voze leuzen" van de huidige Antilliaanse regering; het veronderstelde idealisme van de heer Boer zou, nog altijd volgens dit statenlid, op cynische wijze misbruikt worden.

Men proeft in dit verwijt de teleurstelling van hen die het lot van De Wit liever hadden laten afhangen van een officiële uitspraak van de Raad van State in het geschil om de persvrijheid, dan van een opportune bezitsovername van de meerderheid der Beurs-aandelen.

Toch heeft niet de lokale politiek, zelfs niet in de eerste plaats de kwestie van de persvrijheid, de gemoederen van de Europese Nederlanders in dit alles zo beroerd; het was veeleer de onzekerheid over hun eigen status als vreemdeling in de Antillen.

Men moet in Nederland wel bedenken, dat iemand die veertig jaar geleden uit Amsterdam naar Curaçao emigreerde nog steeds daar officieel als vreemdeling wordt beschouwd hoezeer hij zich inmiddels ook „geworteld" mag voelen in zijn nieuwe vaderland.

Beweegt hij zich na een verblijf van bijna twintig jaar (A. de Wit heftig in de politiek, en ergert hij daarbij al of niet terecht de regering dan wacht hem geen aanklacht bij de justitie, maar kan hem uitzetting wachten uit het land dat hij als zijn vaderland beschouwt.

Voor de hier gewortelde Europes Nederlanders, en vooral voor degenen op kwetsbare posten, was de affaire-De Wit een toetsteen van hun rechten, en werd De Wit tot de wanhopig - vechtende verpersoonlijking van hun eigen wankele positie.

Hebben andere „buitenlandse" groepen nog een consul hier, die hen steunt, de Europese Nederlanders in hun „gelijkgerechtigdheid" hebben formeel niemand tot wie zij zich kunnen wenden. Zij zijn halve burgers in een deel van het Koninkrijk. Waren zij naar Canada of Australië geëmigreerd, zij zouden hele burgers geworden zijn!

Door Engeland voorgesteld verdrag op Geneefse Conferentie aangenomen

Geneve. — De vertegenwoordigers van de V. S., Engeland en de Sowjet-Unie, die het te Geneve eens trachten te worden over een verbod op het nemen van proeven met kernwapens, hebben vrijdag hun goedkeuring gehecht aan een door Engeland voorgestelde inleiding tot een desbetreffend verdrag.

In deze inleiding wordt aangedrongen op de uiteindelijke vernietiging van de bestaande kernwapenvoorwaarden, een verbod om nieuwe kernwapens te vervaardigen, een voorgoed staken van de proeven met kernapparaten onder doeltreffende controle en een uitsluitend door vreedzame doeleinden gebruikmaken van kernenergie.

DE ANTILLEN-RECHTEN

Heden vertrok een delegatie van de Nederlandse Antillen voor een officieel bezoek aan ons buurland Venezuela op uitnodiging van de Venezolaanse regering.

Vóór dit bezoek is, zowel van Venezolaanse als van Antilliaanse zijde daarover vreugde geuit en uitdrukking gegeven aan de wederzijdse gevoelens van vriendschap en goede wil tussen beide landen. Tijdens het bezoek zal dit ongetwijfeld dikwijls herhaald worden.

Een tastbaar bewijs van deze gezindheid zou ongetwijfeld zijn, indien onze vrienden aan de overkant bereidheid zouden tonen de zaak van de 30 procent „Antillenrecht" onderwerp van bespreking te maken.

Deze in 1881 door de „Doorluchtige Amerikaan", president Guzman Blanco ingestelde additionele invoerrechten op goederen in een „Antilliaanse Kolonie" overgescheept of rechtstreeks daarvan afkomstig en ingevoerd in Venezuela, was toen ongetwijfeld een uiting van — al dan niet gerechtvaardigde, daar kan men verschillend over oordelen — onwelwillendheid jegens de Antillen, meer in het biezonder Curaçao.

De maatregel was immers bedoeld als retorsie tegen de samenzweringen door uitgeweken revolutionnairen tegen de bestaande Venezolaanse regeringen op Curaçao gesmeed met materiële steun van Curaçaose kooplieden, waarvoor deze rijkelijk betaald werden. — dat Guzman Blanco zelf ook van deze steun had geprofiteerd in zijn dagen van samenzweren, verkoos hij maar te vergeten! — alsook tegen het feit, dat men de Nederlandse Marine liet fungeren als incassoloper voor partikuliere vorderingen van onderdanen op de Venezolaanse regering.

De voorspelling van Guzman Blanco, Curaçao te zullen maken „tot een eiland van vissers", is door een speling van het lot, dank zij hetzelfde Venezuela, niet uitgekomen! Waarvoor wij zeker dankbaar mogen zijn.

Het zou echter, gelijk gezegd, een geste van goodwill zijn — waaraan wij bij de democratische regering van onze grote nabuur niet twijfelen — indien bereidheid werd getoond over deze aangelegenheid besprekingen te openen.

Persoonlijk- en landsbelang

Op de Bovenwinden rommelt het in de politiek. Dat kopstukken van de D.P. bij herhaling naar Boven zijn getogen om enige orde in de chaos te scheppen, is bekend. Nu kan op zich een beetje deining in de politiek geen kwaad.

Doch wel noemen wij het een kwalijke kwestie, indien men om zuiver politieke redenen mensen, die in het belang van het land werken en op wier werk niets aan te merken is, door intimidatie wegwerkt, omdat zij toevallig niet van dezelfde politieke gezindheid als de machthebbers zijn.

Dit nu gebeurt (o.a.) op de Bovenwinden. De Tsaar van St Maarten, de heer Claude Wathey, heeft er voor gezorgd, dat de landbouwkundige, die een kontrakt van vijf jaren had, reeds na twee jaar, uiteraard met een behoorlijke — door de Curaçaose en Arubaanse belastingbetalers opgebrachte schadevergoeding — werd ontslagen.

Onlangs heeft het Bestuurscollege van St Maarten de verregaande onbehoorlijkheid gehad om een kontrolerende ambtenaar van de dienst van Volksgezondheid van het Land op de stoep te laten staan en de minister van volksgezondheid telegrafisch te verordineren deze man op staande voet terug te roepen.

Thans dreigt St Maarten zijn bekwame geneeskundige te zullen verliezen omwille van de politieke grillen van de bestuurders. Dat betrokkene zeer geliefd is en zijn werk naar volkomen tevredenheid doet bleek wel uit een rekest aan de minister-president, dat door meer dan 300 bewoners van St Maarten is ondertekend.

Het is te hopen, dat men daarboven spoedig tot beter inzicht komt wat het ware landsbelang is en deze zal weten te stellen boven individuele belangen en rancune-gevoelens.

GEZIEN door een Antilliaan

Bij het tot standkomen van het Statuut waren wij allen vol enthousiasme over de gedachte van het ene en ondeelbare Koninkrijk.

Met vele anderen beschouwden wij dit beginsel als de voornaamste peiler waarop wij onze toekomst zouden bouwen. Het is daarom ook dat wij, toen er sprake was van de opneming van het z.g. secessierecht, hiertegen met klem en met succes protesteerden. Eveneens hebben wij in woord en daad op de felste wijze geageerd tegen de beperking van het kiesrecht van de niet hier geboren nederlanders.

Wij hebben ook tot voor kort gemeend dat van europees nederlandse zijde de gelijkheid van de uitoefening der burgerrechten eveneens als vanzelfsprekend werd beschouwd. Een gebeurtenis van de laatste tijd heeft deze opvatting geschokt en ons gevoel van nederlanderschap diep gegriefd. Wat is er dan gebeurd?

Een constructieve partij in de Antillen, hetwelk doende was enkele europees-nederlanders op haar candidatenlijst te plaatsen, moest op een bepaald moment tot haar verwondering vernemen, dat de werkgever van een der betrokkenen niet graag zag dat haar uitgezonden employé zich met de lokale politiek inliet. Wie geen vreemdeling is in de terminologie der grote werkgevers, kan uit bedoelde opmerking slechts dit verstaan: „U mag het van ons niet doen. Doet U het toch, dan zijn alle consequenties voor Uw eigen rekening".

De man in kwestie heeft vanzelfsprekend zijn conclusie getrokken. Wij betwisten gen enkele werkgever het recht bepaalde regels te stellen t.a.v. zijn werknemers. Wij kunnen zelfs zover gaan om toe te geven dat in de praktijk reeds gebleken is dat daden (politieke) van bepaalde uitlatingen van zulk een „politieke-employé" zelfs de werkgever schade heeft berokkend — dat dus dieswege de werkgever „niet graag ziet" dat een van zijn mensen zo aan de politieke weg timmert.

Wanneer de werkgever deze opvatting deelt, het openlijk bekendmaakt dan wel als arbeidsvoorwaarde opneemt, voor alle soortgelijke employé's geldend, kan men dit wel met ons betreuren, doch dit verder ook als algemeen maatschappij — beleid aanvaarden.

Anders wordt het echter wanneer men met verschillende maten meet. En wij kunnen niet aan de sterke indruk ontkomen, dat hier twee geheel andere normen wordt aangelegd. Wat is immers het geval? Het is bekend dat dezelfde „voorzichtige" werkgever meerdere van zijn werknemers wel toestaat actief en fel aan de lokale politiek deel te nemen.

Ook heeft bij enkele jaren geleden een politieke instelling met een groot belang geholpen en heeft zij op geregelde tijden advertenties geplaatst in minstens één politiek blaadje.

Over de vaste door de gouverneur benoemde, niet door het volk gekozen vertegenwoordiger van een bepaalde maatschappij in de vroegere Staten, zullen wij maar zwijgen....

Het is een publiek geheim dat dezelfde werkgever niet alleen duldt dat anderen van zijn uitgezonden employé's zich levendig met de „stadspolitiek" inlaat, maar ook dat hij van de overheid eens vrijstelling (met volledig behoud loon) van door de overheid gesubsidieerde werkzaamheden voor een politicus-employé heeft gevraagd, en de dienst van betrokkene dusdanig heeft geregeld dat hij zijn politieke werkzaamheden ongestoord kan verrichten.

Wij kunnen zowel het verzoek als de dienstregeling onderschrijven, wij kunnen echter moeilijk tegelijkertijd goedkeuren dat hetzelfde aan een ander onmogelijk wordt gemaakt. Hier klopt iets niet. Hier wordt gediscrimineerd. De redenen van het een en ander?

Wij weten het niet. Wij kunnen er slechts naar gissen.

Wij willen ons uiteraard niet mengen in de interne arbeidsverhoudingen. Wij kunnen echter onmogelijk nalaten op te merken dat zulk een houding a) weinig consequent en niet rechtvaardig is; b) niet strookt met de Rijkseenheidsgedachte, die wij als reeel aanhangen en waarvoor wij steeds zullen blijven strijden....

Neen hier klopt iets niet.... het grenst aan..........?

Hedenmorgen omstreeks half negen keerde de heer C.C. Steensma, vergezeld van zijn echtgenote en zoon, uit Nederland op Curacao terug. De heer Steensma werd op de Albert Plesman Luchthaven door een grote groep K.L.M.-ers verwelkomd. Er werden hem tevens bloemen aangeboden.

C.V.V. vraagt beperking van arbeidsgelegenheid voor niet - Antillianen

Willemstad. — Het bestuur van het Curaçaos Verbond van Vakverenigingen heeft zich met een verzoekschrift van de volgende inhoud gericht tot de minister van sociale zaken:

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen;

het rechtspersoonlijkheid bezittende Curaçaosch Verbond van Vakverenigingen, ter deze domicilie kiezende aan de Bargestraat 1, en krachtens haar statuten vertegenwoordigd door de Voorzitter de Secretaris en de Penningmeester van het Bondbestuur;

dat een zeer groot deel van degenen, die op Curaçao werkzaam zijn uit niet-Antillianen bestaat;

dat deze toestand slechts aanvaardbaar is in ttijden dat er niet voldoende lokale krachten aanwezig zijn ter vervulling van de beschikbare plaatsen of indien de werkgelegenheid zo ruim is, dat de Antilliaanse arbeidskrachten van de aanwezigheid van buitenlanders geen nadeel ondervinden;

dat enerzijds de werkelijkheid op Curaçao verminderd is, terwijl anderzijds het aantal Antillianen, dat werkgelegenheid zoekt gestadig toeneemt;

dat mitsdien de toestand op de lokale arbeidsmarkt zich dusdanig heeft gewijzigd, dat terwille van de belangen van de Antilliaanse werknemers c.q. werkzoekenden niet meer aanvaard kan worden, dat buitenlanders althans niet-Antillianen op Curaçao in grote getale en buiten alle verhouding in het arbeidsproces zijn opgenomen tezelfdertijd dat Antillianen werkeloos zijn of zulks dreigen te worden;

dat het als hoogst ongewenst moet worden geacht, dat Antillianen niet althans met grote moeite, in staat zijn in het dagelijks onderhoud van hen en hun gezin te voorzien, doordat de beschikbare arbeidsplaatsen door buitenlanders worden bezet;

dat het niet aangaat, dat landgenoten door de aanwezigheid van buitenlanders zich bedreigt zien in hun sociale bestaan;

dat Curaçao het land is waar zij zijn geboren en voor hen emigratie niet mogelijk is, terwijl de niet-Antillianen altijd op hun land van herkomst terug kunnen vallen en daar arbeid kunnen vinden;

dat de Regering van de Nederlanse Antillen in eerste instantie en in het bijzonder verantwoordelijk is voor de sociale zekerheid van mensen uit eigen land;

dat gezien het bovenstaande het Curaçaosch Verbond van Vakverenigingen van mening is, dat de tijd gekomen is, dat van overheidswege maatregelen worden genomen ter verzekering van werkgelegenheid aan eigen landgenoten;

dat het Verbond er van overtuigd is, dat Uwe Excellentie in deze aangelegenheid de mening van het Verbond deelt en de geschetste toestand eveneens als ongewenst en onaanvaardbaar beschouwt;

dat het Verbond mede op grond hiervan aan Uwe Excellentie verzoekt het daarheen te willen leiden, dat verboden wordt:

1 dat in welke onderneming, bedrijf of organisatie dan ook niet-Antillianen voor werk worden aangenomen, terwijl Antillianen beschikbaar zijn;
2 dat in welke onderneming, bedrijf of organisatie dan ook Antillwianen worden ontslagen, terwijl er nog niet-Antillianen zijn, die daar arbeid van gelijke aard of kwaliteit verrichten;
3 dat buitenlandse arbeidskrachten, behalve in zeer uitzonderlijke gevallen, worden aangetrokken;
4 dat in elke onderneming, bedrijf of organisatie, waar meer dan drie (3) werknemers in dienst zijn, het aantal niet-Antilliaanse werknemers groter is dan 25% van het in dienst zijnde personeel.

Willemstad, 15 april 1959.

Hetwelk doende, enz.
w.g. R. Tschumie
Voorzitter-C.V.V.
J. M. Cijntje.
Secretaris-C.V.V.
F. Nicasia.
Penningmeester-C.VV.

Kaarten voor balletuitvoering haast geheel uitverkocht

Willemstad. — Voor de balletuitvoering, die maandagavond in Roxy plaatsvindt, bestaat zeer grote belangstelling. De eerste- en tweederangskaarten zijn reeds geheel uitverkocht. Slechts enkele derderangskaarten zijn er nog te verkrijgen.

Prijsuitreiking Opstellenwedstrijd SOCIEDAD BOLIVARIANA

Willemstad. — Morgenavond om 8 uur zal in het gebouw van de „Sociedad Bolivariana" op Scharloo de prijzen worden uitgereikt aan de winnaars van de opstellenwedstrijd die in de maand maart door die vereniging werd uitgeschreven en waarna leerlingen van het middelbaar onderwijs en enkele mulo-scholen hebben deelgenomen. De jury bestaande uit Drs Th. M. M. Nelissen, Drs. A. C. van Noort, Dr. C. Ch. Goslinga, de Heer Ranl da Costa Gomez en De Eerwaarde Frater Canutus heeft het werk van vier der 147 deelnemers bekroond.

De prijs bestaat uit een reis naar Caracas en een verblijf van een week aldaar. Veertien deelnemers kregen een eervolle vermelding van de jury, en als prijs een boek.

Vooraf zal Dr Machade Rivero, als biezondere afgevaardigde van de Sociedad Bolivariana van Venezuela, hoogleraar aan de Universiteit van Caracas spreken over de revolutionaire beweging die leidde tot de onafhankelijkheid van Latijns-amerika.

Politie-berichten

kleine broer en grote zus

Willemstad. — Assistentie werd gevraagd op Veeris door een moeder vanwege haar elfjarige zoon die het leven van zijn zus zuur maakt. Toen hij door zijn grote zus tot de orde geroepen werd ging hij rond 15.45 over tot een bekogeling van het huis met flessen en stenen. Hij werd door de politie zeer ernstig onderhouden. Elf jaar......

ontworteld

Op de Leeuwenhoeckstraat werd om 17.45 uur het verkeer enigszins belemmerd door een ontwortelde boom, die op de weg gevallen was. De eigenaar der boom maakte er brokken van welke hij verwijderde terwijl de Reinigingsdienst voor de rest zal zorgen.

verkeersperikelen

Om 09.00 uur reed op Scharloo de bestuurder van een vrachtauto tegen de achterzijde van een stilstaande personenauto, die daarop tegen een voor hem staande pickup botste.

Op de Rijkseenheidsboulevard reed om 11.25 uur de bestuurder van een personenauto van de weg en vernielde daarbij 6 betonnen paaltjes en een verkeershek t.h.v. de Nieuwe Havenloodsen waarna hij op de Oostelijke rijbaan, tot stilstand kwam. De bestuurder aan wie de rijbevoegdheid was ontzegd reed met een snelheid van ongeveer 145 km. per uur en zag bij het inhalen van een andere onbekende snelheidsmaniak plotseling dat verkeershek voor zich opdoemen.

De bestuurder van een vuilnistruck reed op de Zuikertuintjeweg en remde voor een aan de kant staande auto, omdat hij dacht dat hij die niet kon voorbij rijden. Volgens de verklaring van de bestuurder schoof de truck, omdat de wielen aan een kant beremd werd, naar rechts van de weg en vernielde daarbij een stenen paal.

Van de Centrale Post werd om 18.05 uur een aanrijding gemeld in het derde district, waar de bestuurder van een bus op de naamloze onverharde weg t.h.v. Tankie Wacao twee kinderen had aangereden. Een achtjarige jongen kreeg een hoofdwond, een zevenjarige jongen werd met een gebroken linkerbovenbeen in het hospitaal opgenomen. De bestuurder verklaarde door de zon verblind geweest te zijn en zodoende de jongens niet gezien te hebben. Aan de bus werd geen schade toegebracht.

assistenties:	13
processenverbaal:	18
aanrijdingen:	8
schade:	f 4050

in- en uitgaand verkeer

	aangekomen	vertrokken	
vliegtuigen	14	16	
vrachtschepen	6	8	
tankers	10	9	
zeilschepen	5	1	
passagiers	**aangek.**	**vertr.**	**doorgeg.**
per vliegtuig	114	197	112
per boot	4	0	14

GESLAAGD

Willemstad. — Volgens ontvangen telegrafisch bericht slaagde Rinia Thym, oud leerlinge van de Sint Jozefschool te Pietermaai, cum laude voor haar verpleegsetrsdiploma. Zij keert zeer binnenkort terug naar Curaçao.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

De verbruiker vraagt het Gas- en Electriciteitsbedrijf gevestigd te Willemstad, Curacao, aandacht te schenken aan het volgende:

Dat de spanning op juiste hoogte wordt geleverd.

Dat het uitvallen van de spanning tot uitzonderingen blijft behoren.

Dat de inhoud der gasbommen overeenkomt met de hoeveelheid op de rekening aangegeven.

Dat de afsluiting der geleverde gasbommen vrij zijn van lekkages.

De verbruiker is — uitgezonderd het uitvallen der spanning — zelden in staat vermelde euvelen te konstateren en te kontroleren. Het bedrijf wenst geld voor zijn waar.

De verbruiker verlangt waar voor zijn geld.

Het bedrijf eist bewijsgronden.

De verbruiker is noodzakelijkerwijs gehouden tot betalen, gezien er is konkurrentie noch verhaal.

Aug. Levens.

AGENDA

Voor de Theaters Cinelandia, Roxy en West-End zie de advertenties elders in dit nummer.

Caribe:
Zaterdag, 6.30 uur: „TRUENO DE AGUILAS" en 8.00 uur: „DIABLOS DEL AIRE".
Zondag, 6.00 uur: „SOMBRA DE LA FAMA" en 8.00 uur: "SANGRE CRIOLLA".

Royal:
Zaterdag, 8.00 uur: „EL TESORO DEL AHORCADO".
Zondag, 6.00 uur: „CIELO DE COBRE" en 8.00 uur: „LA TRAGEDIA DEL RIO GRANDE".

Cinetruck-Programma:
Zaterdagavond voorstelling op Lagoen.

Tafeltennis:
Zaterdagavond demonstratie wedstijrden tussen Rich Bergmann vs. Norukazu Fujii in de loods van de Marine Luchtvaart Dienst op Hato.

J.P.F.-Nieuws:
Zondag om 17.00 uur Kindermiddag o.l.v. Mej. Vervuurt.
Wachtdienst C.P.N.
E. v. Vuurden tel 35662.

Uitgifte Begrafenisverloven:
Mevr. D. M. Komp, Oeralweg 7.
Week-end-diensten Botica's:
Op Punda: Botica Juliana N.V., Julianaplein, tel. 12400, 11837 op Otrobanda: Botica Coromoto, N.V., Breedestraat 121 A, (O), tel. 23241.

Wachtdienst Gasolinestations:
Salinja — Frederik
Hendrikplein — Winkel Sucs
Sta. Maria — De Haseth
Sta. Helena — Curaçao Motors
Mundo Nobo — De Jongh
Biesheuvel — Maduro
Weekend-Dienst Gouvernements-Geneeskundigen 18 - 19 april 1959.
In het Stadsdistrikt: Dr. M. R. W. B. Berkenveld, Berg Altena 59, Tel. No. 11395.
In het 2de distrikt: Dr. G. F. Lubliek, Mahoema 83, Tel. No. 43126.
Inn het 3de distrikt: Dr. J. H. Brahma Tewari, Gezondheidscentrum Barber, Tel. No. 24200.

EMMASTAD

Wachtdiensten
C.P.I.M.
Telegram Afdeling
kantoor open 18/4 - 07.00 - 18.30 tel. 2307
J. H. Dee 18/4 - 18.30 - 20/4 - 07.00 „ 4467
b.g.g. „ 2400
Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2, Weis Afo „ 43351
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Materialen Dienst
W. J. v.d. Kooi „ 4245
Geneeskundige Dienst
18/4 12.30 uur) — 20/4 (07.00 uur) Dr Podvinec, tel 2624, b.g.g. 2409-2289.
Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. A. Melfor kunnen worden opgebeld onder no. 0-43439. B.g.g. nadere inl. 2400.
C.S.M.
Rederij/Scheepsagentschappen
N. Schermer „ 3554
W. Punt „ 2580
Theater Asiento
„DE TIEN GEBODEN".
„WICKED AS THEY COME".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Curom - Nieuwtjes

Beinum

In verband met het verscheiden van Nederlands grootste dirigent Eduarl van Beinum zal zonlagavond om vijf over acht een bijzonder herdenkingsprogramma worden uitgezonden. De teksten zijn van dr Hans Hermans, de muziek van het Concertgebouworkest.

Kunstbezit

Daar de reproducties niet tijdig op Curaçao waren aangekomen heeft het Cultureel Centrum Curaçao moeten besluiten voor de duur van twee weken geen lezingen in de reeks Openbaar Kunstbezit te doen uitzenden. De cursus wordt voortgezet op zondag 26 april.

Leegte

Om negen uur zondagavond wordt in samenwerking met de Nederlandsche Radio-Unie en de Sticusa uitgezonden het hoopspel „De leegte".

Bolivar

De heer Willem Meijer zet maandagavond om kwart voor negen zijn lezingenreeks voort over het onderwerp „Simon Bolivar en zijn tijd".

Interpol

Om kwart voor tien dinsdagavond de derde documentaire in de voortreffelijke reeks over de verrichtingen van de internationale politie. Waarom zo laat? is de Curom enkele malen gevraagd. Degenen, die de beide eerste afleveringen hebben gehoord, zullen hebben begrepen, dat deze reeks niet bepaald geschikt is voor kinderen.

Voetbal

Zoals vorige week reeds vermeld zal zondagmorgen het door Radio Nederland Wereldomroep uit te zenden verslag der voetbalwedstrijd Holland-België door de Curom worden gerelayeerd. De proefuitzending van donderdagmorgen was prima en houdt dus goede beloften in voor de ontvangst op zondag.

H. Vader wenst herziening van het kerkelijk recht

Wetboek van 1917 moet gecorrigeerd en aangevuld worden

(Van een medewerker)

Tegelijk met de aankondiging van een algemeen concilie heeft Paus Joannes XXIII een herziening van het kerkelijk recht in het vooruitzicht gesteld. Terecht is deze mededeling zeer belangrijk geacht. Men mag immers veronderstellen, dat een dusdanig aangekondigde herziening zich niet zal beperken tot het hervormen van enkele geïsoleerde canones. Toch blijft gereserveerdheid van opvatting wenselijk, daar nu eenmaal meer concrete gegevens omtrent het precieze doel en de daaraan corresponderende omvang van de herziening ontbreken. Zeker overdreven, want volkomen ongegrond, is de verwachting, dat het geldend kerkelijk wetboek praktisch door een geheel nieuw vervangen zou worden. Het zou — om slechts enkele redenen te noemen — een doorbreking zijn van een eeuwenlange ontwikkeling. Bovendien strookt het niet met het verfijnde gevoel voor traditie dat de kerk eigen is, waarbij men niet aan ongezond conservatisme hoeft te denken.

Uiteraard moet ook deze herziening beschouwd worden in het licht van de canonieke rechtshistorie. Het kerkelijk recht vindt zijn allereerste aanzet in de H. Schrift zelf en in teksten van de Apostolische Vaders. Van meer expliciete vorming van kerkelijk recht is pas sprake als de algemene concilies en particuliere synoden gehouden worden. Vooral de laatste, die vanaf de vierde eeuw in zo groten getale georganiseerd zijn in Rome, Gallië, Spanje en Noord-Afrika, hebben het ontstaan en de spreiding van nieuwe rechtsregels bevorderd. Ook bisschoppen, die een synode niet bezochten, namen de canones der vergadering in hun „eigen wetboek" op. In zijn vroegste ontwikkeling is het kerkelijk recht fragmentarisch geweest, een trek die dit recht trouwens blijft typeren tot het Decreet van Gratianus uit de twaalfde eeuw toe. Deze monnik van Bologna is erin geslaagd om voor het eerst een systematisch geheel op te bouwen uit de diverse grondstoffen, die de voorschriften van concilies, synoden en pausen verschaften. Dat het Decreet een grote invloed heeft uitgeoefend op de verdere evolutie van het canonieke recht, is duidelijk: het werd door velen becommentarieerd en is lange tijd gebruikt als basis voor het onderricht in de canonieke wetenschap.

Na Gratianus zijn nog vele collecties van wetsvoorschriften verschenen, waarvan het gezag verschilt naargelang de pausen al dan niet een verzameling authentiek hebben verklaard. De bekendste is het z.g. Corpus Iuris Canonici, dat in zijn geheel zes vroeger verschenen collecties omvat.

Hiermede is van de geschiedenis van het kerkelijk recht een enkele ruwe lijn geschetst. Zelfs een outsider zal begrijpen, dat een student in het canonieke recht het de vorige eeuw niet makkelijk heeft gehad. Maar zijn taak werd nog noeilijker, als hij na zijn studie met de toepassing van dit recht te maken kreeg: er bestond, naast het Corpus Iuris en de decreten van het algemeen concilie van Trente, een overvloed van acten van pausen en Romeinse curie, die elkaar aanvulden en afschaften. Veel wetten waren verouderd en totaal nutteloos geworden; andere waren op zo een ingewikkelde manier samengesteld, dat de eigenlijke rechtsregel er nog uit gedistilleerd moest worden. Voorts was de wetgeving nogal lacuneus.

In dergelijke omstandigheden konden, ook private, pogingen tot codificatie van het kerkelijk recht niet uitblijven. De opdracht tenslotte, die van Paus Pius X uitging in 1904, heeft succes gehad, vooral door de werkzaamheid van Kardinaal Pietro Gasparri, centrale figuur onder hen, die de codex hebben voorbereid. Als men bedenkt, dat vanaf Clemens V, die in 1314 stierf, tot aan de afkondiging in 1917 van de Codex Iuris Canonici, zoals het kerkelijk wetboek officieel heet, geen authentieke verzameling van kerkelijke wetten verschenen is, krijgt men enige indruk van de immense arbeid, waarvan de huidige codex het resultaat is.

De grote verdienste van het kerkelijk wetboek is hierin gelegen, dat het geen loutere opeenstapeling is van vroegere rechtsregels, maar een ware codificatie: het formuleert het recht op een beknopte en voorzover mogelijk duidelijke manier; ook heeft het van het kerkelijk recht een systematische eenheid gemaakt. Om zuiverheid van weergave te garanderen, verbood de Kerk herdrukken en vertalingen van haar wetboek zonder voorafgaand pauselijk verlof. Verder verdient het aandacht, dat de Codex het enig geldende wetboek is voor de Latijnse ritus van de Katholieke Kerk. Voor de oosterse riten is het slechts verplichtend, inzover het regels bevat, die van nature of krachtens uitdrukkelijke vermelding deze riten betreffen.

De 2414 wetsartikelen, waaruit de codex bestaat, zijn in vijf boeken verdeeld, waarvan het eerste „Algemene Normen" bevat: het handelt b.v. over het gewoonterecht in de kerk, over de tijdsberekening, over dispensaties. Daarna volgt het boek over de personen. Zelfs bij een oppervlakkige beschouwing valt het op, dat de nog geen vijftig canones die over de leken spreken, nogal sober aandoen tegenover de ruim vijfhonderdvijftig betreffende de clerus en de religieuzen. De overige boeken behandelen achtereenvolgens de zaken — een misleidende term, waarmee zowel de sacramenten als o.m. de tijdelijke goederen bedoeld zijn —, het procesrecht en het strafrecht.

Zoals te verwachten was heeft het verschijnen van de Codex een vloed van gedeeltelijke of volledige commentaren en monografieën doen ontstaan en een krachtige stoot gegeven tot een vernieuwing van de canonieke wetenschap. Tevens heeft zich een uitgebreide jurisprudentie ontwikkeld, bijzonder door de activiteit van de Romeinse Rota, voor veel zaken de hoogste kerkelijke rechtbank. Dat feilen aan het licht gekomen zijn, dat met de Codex niet het volmaakte wetboek is ontstaan, was te voorzien: nóg bestaan er leemten; de terminologie bezit niet altijd de gewenste duidelijkheid en blijft zich niet gelijk; sommige meer belangrijke onderwerpen worden te summier behandeld, onbelangrijkere materie soms tot in de finesses uitgewerkt. Voor de oplossing van moeilijkheden werd overigens reeds in 1917 een voorziening getroffen door het instellen van een pauselijke commissie, die de bevoegdheid kreeg om de Codex op authentieke wijze te interpreteren. Van de gelegenheid om zulke gezaghebbende uitspraken uit te lokken, is veelvuldig gebruik gemaakt. Tenslotte: elk recht blijft achter bij het leven, dat een voortdurende aanpassing noodzakelijk maakt. Daarom moest gedurende de veertig jaren van zijn bestaan het kerkelijk wetboek op bepaalde punten herzien en uitgebreid worden.

Uit deze en dergelijke gegevens zou [illegible] steeds met de huidige [illegible] ge conclusies kunnen trekken aangaande de herziening, door Paus Joannes XXIII aangekondigd. Men mag verwachten, dat bepaalde kernen, vervat in de antwoorden van de codex-commissie en in de jurisprudentie, de formulering van de betrokken canones doen veranderen. De nieuwe wetgeving m.b.t. de eucharistische vasten en de huidige practijk van de algemene vasten kunnen in de Codex hun definitief beslag krijgen. Tengevolge van de Apostolische Constitutie „Sedes Sapientiae" zou het Religieuzen-recht een uitbreiding kunnen ondergaan enz. enz. Ook is het niet uitgesloten, dat men de vele definities — waardoor het kerkelijk wetboek soms de schijn wekt meer een leerboek te zijn — er uitlicht om ze onder één hoofd samen te brengen. Hetzelfde is namelijk gebeurd in een reeds verschenen gedeelte van de codex voor de Oosterse Riten, die overigens nog niet voltooid is.

Deze conclusies mogen schaars zijn en teleurstelling wekken, maar het lijkt voorbarig te denken aan een ingrijpende decentralisatie, nieuw lekenrecht, algehele omvorming van het strafrecht enz. Temeer omdat het Oosterse Recht, waarvan de gedeeltelijke promulgatie nog van zo recente datum is, dergelijke verwachtingen niet rechtvaardigt.

De oprechte bewondering, die de vitaliteit van de bejaarde Paus Joannes afdwingt, een vitaliteit die zich ook in dit herzieningsbesluit manifesteert, mag geen aanleiding worden zich te verliezen in het uiten van ongemotiveerde gedachten en wensen. Het past inzake het recht de koelheid van het verstand te laten heersen over het hart.

SLAGZINNEN in BRIDGE

In het bridgespel kent men vele „aanbevelingen", welke vaak in de vorm van slagzinnen de ronde doen. B.v. „de drde man doet wat hij kan", en „door het sterk naar het zwak spelen" en zelfs „snij niet op uw partner!" Dit laatste wekt bij niet-ingewijden lugubere gedachten over bridgers, die wèl plegen te snijden op hun partner — doch het is minder erg dan het lijkt en de ingewijden weten wel wat er mee bedoeld wordt.

Goede bridgers weten, dat vele van deze aanbevelingen even verouderd zijn als advertenties van 50 jaar geleden. Voor beginners zijn ze bruikbaar, want die hebben méér aan halve waarheden dan aan helemmaal niets.

Daar men de beginners leert, dat hoge kaarten er zijn om andere hoge kaarten mee te vangen, zou men dus ook de regel kunnen onderschrijven dat men een Aas geen beter werk kan doen dan er een Heer mee te vangen. Hoe betrekkelijk ook die regel is, leert ons het volgende aardige spel:

	Sch. H 6 Ha. 10 5 2 Ru. A H B 10 3 Kl. B 10 3	
Sch. 7 4 3 2 Ha. V B 7 4 Ru. 6 5 Kl. 7 6 5	N W O Z	Sch. A B Ha. A H 9 6 Ru. 8 4 2 Kl. H 8 4 2
	Sch. V 10 9 8 6 Ha. 8 3 Ru. V 9 7 Kl. A V 9	

Noord opende met 1 ruiten — oost zei doublet (informatie) — zuid zei redoublet (krachttonend) — west 1 harten - noord en oost pasten - zuid 1 schoppen - hierna zwegen zowel west als oost verder - noord 2 ruiten - zuid 3 ruiten - noord 3 schoppen - zuid 4 schoppen. Een nogal fors door NZ geboden spel, doch het had zéér vele kansen van slagen als de tegenpartij niet goed zou opletten. West kwam met hartenvrouw uit, er werd drie malen harten gespeeld en de derde harten werd door zuid afgetroefd. Natuurlijk ging zuid nu troef spelen en alvorens verder te lezen moet U maar eens uitvissen wat nu voor OW de beste verdediging is. Hieronder volgt de oplossing.

Zuid heeft de derde harten afgetroefd met schoppen 6 en speelt nu troef 8 na, in noord genomen met troefheer. Als oost zich de oude regel herinnert, dat men met troefaas geen beter werk kan doen dan troefheer te nemen, zal oost van een zeer koude kermis thuiskomen.

Indien oost echter *nadenkt* en met de mogelijkheid rekening houdt dat west wel eens vier kleine troefjes zou kunnen hebben, moet oost troefheer niet nemen met troefaas. Uit noord zal dan schoppen 6 nagespeeld worden, thans neemt oost met de Aas en hij vervolgt voor de vierde keer met harten. Zuid moet introeven, doch is nu **troeflam** geworden — west houdt een troefje meer over dan zuid en het contract gaat dus 1 down. Zou oost harten hebben gespeeld toen de troef 6 nog op tafel (noord) lag, dan zou noord hebben kunnen introeven en was het spel niet down gegaan. Een fraai spel — en wel een demonstratie, hoe moeilijk bridge vaak kan zijn.

New Yorkse Beurs

New York. — Gisterochtend werd het herstel op de New-Yorkse effectenbeurs voortgezet, waarbij de voornaamste gemiddelen tot nieuwe ongeevenaarde hoogtepunten stegen en de snelle ticker tijdens het eerste beursuur vaak bij de handel te achter bleef. Door deze aankopen ontstonden een groot aantal koersverbeteringen van 1 dollar of meer. De vraag vond haar oorzaak in de aanhoudende goede berichten onder meer de over het algemeen gunstige verslagen over het eerste kwartaal. Ondanks winstnemingen kon in de namiddag het beste niveau vrijwel gehandhaafd blijven en de markt sloot vast, ondanks de tegen slot toenemende winstnemingen. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1253, waarvan hoger 544, lager 474 en onveranderd 235. De aandelenomzet bedroeg 3.870.000, de obligatieomzet 7.500.000 dollar. De koersen waren als volgt:

American tel and tel 263 1/8
Anaconda copper 66 3/4
Bethlehem steel 52 3/8
Dupont de nemous 233 1/2
General electric 84
General motors 48 1/8
International tel and tel 39 3/8
Royal Dutch 46 3/8
Shell oil 85 3/4
Standard oil of New Jersey 54 1/4
U S Steel 91 7/8
Canadian pacific 30 1/2
International nickel 91 3/4
Royal Dutch Am. Shares 75 b.
K L M 36
Aluminium company 88 5/8
Dow Jones 624,06.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

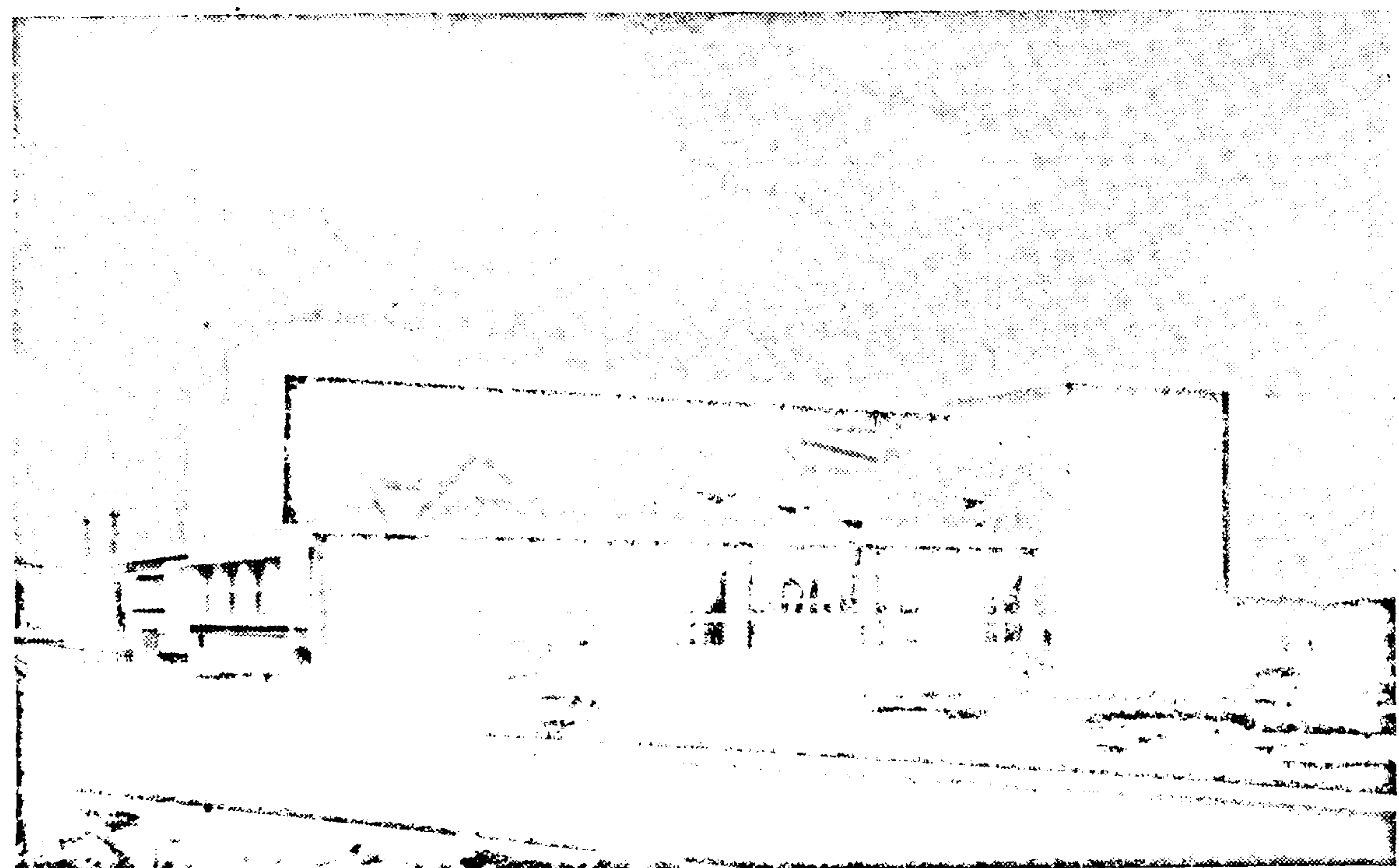
Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Gedoopt in de kerk op Jandoret op 6 april 1959: Elisabeth Adriana; dochter van: Adrianus C. S. Keijzer en Wilhelmina J. D. van Tilburg.

Het onlangs geopende Cultureel Centrum te Oranjestad op Aruba.

Culturele Problematiek

door

Dr. JOH. HARTOG

In het April-nummer van het tijdschrift „Oost en West" verscheen onder de rubriek „De Antillen", nevenstaand artikel van de hand van Dr. Joh. Hartog. De Redaktie is van mening dat aan het daarin uiteengezette ruimere bekendheid dient te worden gegeven, weshalve zij — na verkregen toestemming — het artikel overneemt.

De opening van een nieuwe, en inderdaad biezonder fraai en praktisch uitgevoerde schouwburg op Aruba, doet ons de vraag overwegen in hoeverre wij op onze eilanden van de aanwezigheid ener kulturele problematiek kunnen gewagen. Is het de kultuur van het probleem of het probleem der kultuur? Wij zijn geneigd te stellen, dat het vraagstuk in beide opzichten zich voordoet op ons eiland.

De kultuur van het probleem, d.w.z. het voeden van de gedachte, dat er met problemen geworsteld moet worden om tot iets te geraken, is een opinie, welke niet alleen op onze eilanden, maar ook elders gehuldigd wordt. Met name door hen, die, wijl zij alles op losse schroeven zetten, aan de waarheid zelve gaan twijfelen. En deze waarheid zou kunnen luiden, dat er op onze goede eilanden toch feitelijk alleen maar die problemen bestaan, welke wij zelve, na hen eerst zelf gemaakt te hebben, doende zijn op te lossen. Op enkele uitzonderingen na zijn de problemen hier feitelijk imaginair. Wij weten, dat wij hiermede de heilige huisjes aantasten van hen, die gaarne problemen oplossen, doch wie eerlijk is, moet bekennen, dat nagenoeg alles wat hier probleem is, alleen daarom probleem is geworden, omdat wij zelf daar een probleem van hebben gemaakt.

In dit opzicht vertoont Aruba een zekere overeenkomst met haar zustereiland Curaçao. Feitelijk is de kultuur van het probleem een der meest markante punten van overeenkomst tussen beide eilanden.

Maar er zijn vraagstukken, die de uitzondering op de bovenstaande gedachte vormen. En daarmede zijn wij aan het probleem der kultuur geraakt. Aruba staat hierin apart. Het heeft zijn eigen, van de andere eilanden wel onderscheiden levenspatroon en dus eigen kultuur. Die weliswaar gezien in het kader der omgeving punten van overeenkomst vertoont met wat wij in landen en op eilanden rondom beleven, maar die eigen wortels heeft.

In ons boek over de geschiedenis van Aruba hebben wij indertijd een inventarisatie gegeven van wat er sinds 1925 kultureel tot leven is gekomen op ons eiland. Aan de hand van wat wij registreerden, konkludeerden wij, dat er latente krachten zijn waar te nemen, welke in het Arubaanse volk schuilen en waaruit op den duur een eigen Arubaanse kultuur zou kunnen voortspruiten.

Hoetink onderscheidt in „Christoffel" van augustus 1955 aan de hand van een publikatie van Cunliffe twee soorten intellektuelen, de avantgarde en de „Cleresy". Een typerende onderscheiding, waarvan wij menen te mogen stellen, dat beide komponenten voor het tot leven brengen en in leven houden ener kultuur onontbeerlijk zijn.

De vraag is in hoeverre beide komponenten op Aruba voorradig zijn. De kultuur is toch ongetwijfeld geen volkszaak, geen vulgarisatie. De problematiek der kultuur zal op Aruba dus gelegen zijn in de geringe bezetting van de intellektuele groepen. Dat kan ook haast niet anders, hoewel percentsgewijze waarschijnlijk zou blijken, dat in vergelijking met andere landen, Aruba's intellektuele groepen vrij dicht zijn bezet. Maar de bevolking is gering. Het overwippen van geestgenoten van elders — zoals een Hagenaar die in Amsterdam naar de schouwburg gaat en dezelfde avond huiswaarts keert — is uitgesloten. Een eiland betekent isolement, want ook al verkeert een gering deel onzer intellektuelen in een positie, waardoor zij ambts- of beroepshalve van tijd tot tijd het eiland kunnen verlaten, voor verreweg de meesten is dit niet mogelijk, zeker niet voor de vrouwen.

Wat er intellektueel groeit, moet van buiten komen, omdat naast het voortreffelijke onderwijs, dat wij op ons eiland hebben, hogere geestelijke scholing ontbreekt. „Een wonderlijk en onbegrijpelijk feit", noemt Van Eps in „Christoffel" het ontbreken van een gymnasium op Curaçao. Wij zouden hetzelfde ten aanzien van Aruba kunnen zeggen, ware het niet, dat in het Arubaanse en Curaçaose kultuurbeeld de pragmatische inslag de ondergrond der Antiliaanse kultuur was geworden, toen — wat elders eeuwen nam — middeleeuwse toestand in driekwart eeuw via slavenemancipatie tot politieke emancipatie hadden geleid en het grif verdiende geld de maatstaf werd waarnaar iemands aanzien werd gemeten.

Wij herinneren ons, hoe de geleerde Franse pater Dominikaan R. L. Bruckberger O.P., die geruime tijd in de Verenigde Staten heeft doorgebracht, eens geschreven heeft, dat wat Balzac en Stendhal voor de Europeaan zijn, de Brooklyn Dodgers (een baseball-genootschap) voor de Amerikanen uitmaken. De schrijvers oefenen invloed op de ontwikkeling van politiek denken en kultuur in Europa; krachtpatsers doen dit in Amerika.

Aruba, op een kruispunt tussen Europa — historische verbondenheid, onderwijs e.d. — en Amerika gelegen, leeft in het konflikt, dat pater Bruckberger zo scherp analyseerde. Enerzijds is een royale inventarisatie mogelijk van wat hier kultureel leeft, anderzijds vond de geestelijke ommezwaai hier zo snel plaats, dat de bevolking in de gladde, glimmende wonderen der techniek de nobelste uitingen der beschaving ging zien. IJskasten en nylonwaren, beton en glanzend nikkel werden voor haar de verheerlijking van het moderne tijdsgewricht; de wasmachine en de pick-up werden het attribuut der massa en het „Persje" de dwaal op het altaar van de bourgeois.

Twee enorme stromingen: enerzijds ons groeiende Arubaanse volk, waarin de tendens naar een eigen groeiende kultuur reeds zichtbaar wordt; anderzijds de materialistische inslag, die wel moest komen, omdat; a) de gehele modernisering van Aruba op het stoffelijke plan lag, waar beton wordt gegoten, ijzer geweld en olie gekraakt; b) elke geestelijke vorming in de zin ener wijsgerige propaedeuse bij het aankomend intellekt ontbreekt.

Wij zitten nog in de branding van dit enorme konflikt. Een konflikt, dat wij binnen een kleine maatschappij als de Arubaanse duidelijker waarnemen, dan bijvoorbeeld de kultuurkrisis in Europa, waar de proletarisering van het universitaire onderwijs de fakulteiten van elkander scheidt en tot vakscholen maakt, waar eveneens de filosofische propaedeuse ontbreekt. Men zal toch niet willen volhouden, dat elke akademikus in Europa een denker wordt in de zelfstandige zin des woords!

Welke zijn nu, wanneer wij hebben overwogen, hoe het Arubaanse kultuurkonflikt in dezen niet verschilt van dat van Europa, zij het dat de tendens naar het Amerikaanse hier sterker is, — welke zijn nu de aktuele problemen, waarin deze problematiek verwikkeld zit? Want dit staat wel vast, dat een kulturele problematiek moeilijker tot oplossing geraakt, naarmate de aktuele problemen de verwikkeling geknoopter maken.

Wij zouden deze problemen willen onderbrengen in twee groepen, nl. die welke in de mens berusten en die welke een gevolg zijn van de omstandigheden.

In de eerste plaats werkt de samenstelling van de bevolking de beoefening der kultuur niet in de hand. Daar zijn de tientallen nationaliteiten; daar is hokjesgeest, waarin de voornaamste komponenten der samenleving, te weten de Europees-Nederlandse groep en de Arubaanse groep, verdeeld zijn (als A in een stuk speelt, houdt B zich afzijdig); daar is de zelfverheffing van deze en gene, waardoor A beslist weigert een bepaalde rol te spelen, om een voorbeeld uit de toneelwereld te nemen, waardoor een voortreffelijk speler als B, die niet gemist kan worden, dwang oefent en eist beslist die en die rol voor zich te krijgen. Daar is de fluktuatie, waaraan een groot deel der bevolking onderhevig is, zodat bijvoorbeeld een orkest geremd wordt, doordat soms enkele spelers tegelijk voor maanden op reis zijn. Daar is dat andere voorbeeld van zelfverheffing, waarbij een toneel- of orkestgroep stukken voor de openbare uitvoering kiest, welke individuele leden van die groep of misschien zelfs die groep als geheel uitstekend liggen, doch die te moeilijk zijn voor het overschietende volksdeel, dat als publiek de zaal moet vullen. Met een variant toch op de stelling van Hoetink in de „Christoffel" van augustus (blz. 22), dat bij gebrek aan een klankbodem in zijn vaderland, de Curaçaose intellektueel na terugkeer uit Nederland slechts kiezen kan uit twee kwaden, nl. het isolement of zijn aangeleerde kennis in dienst te stellen van handel of politiek met opoffering van zijn kritische distantie, zouden wij eraan willen toevoegen, dat de weinigen, die de kultuur boefenen, de klankbodem op Aruba uiterst gering is, zodat wij zien, dat de weinige kultuurdragers, die wij hebben, in stede van als zodanig aanvaard te worden, genoopt worden zich terug te trekken en het veld te ruimen voor wat wij zouden willen noemen de „kulturaster". Helaas valt het daarbij op hoe weinig uitgezonden Nederlanders doordrongen zijn van de kultuurbindende taak, welke op hen rust. Maar wat te zeggen als de woordvoerders van die groep, zelfs als men de nieuwste spellingstaalregels voor lief neemt, zowel in de krant als voor de mikrofoon taalfouten schrijven en spreken en die toon van gemeenzaamheid aanslaan, welke zeker niet op kultuurniveau zou dienen te worden vernomen?

Bezien wij tenslotte de barrières, welke de ontwikkeling van het kulturele leven op Aruba in de weg staan en die wij onder de tweede groep zouden willen rangschikken. Natuurlijk werkt het feit, dat het kultuurminnend deel van Aruba's bevolking in twee op 16 km. van elkander gelegen centra woont uiterst remmend. Ook het vermoeidheidsverschijnsel, waardoor men thuisgekomen de avond liever luierend op zijn terras met een „thrillertje" of aan de kaarttafel doorbrengt dan naar een koncert of lezing te gaan, valt binnen deze groep. Wij geloven, dat de afschaffing der siësta, welke in ons tropenland de mensen om, zeg, drie uur weer verfrist naar hun kantoor of arbeid zou doen gaan, hier zeker mede debet aan is. Een wel uitgerust mens, verkwikt door een lichte avondmaaltijd, is eerder geneigd ontspanning voor de geest te zoeken, dan de tobber, die de middag in een niet meer fris zijnde kledij halfslapend (want daar komt het toch op neer, ook al willen wij deze werkelijkheid dikwerf niet zien) heeft doorgezeuid.

Het parkeervraagstuk zou binnen de groep van kultuurremmende faktoren kunnen worden gevoegd, doch gelijk de bewoner van Aruba dagelijks ziet, is het Bestuurscollege doende allerwegen royale parkeerruimtes aan te leggen. Eerlang is die moeilijkheid, althans voor Aruba, niet meer zo nijpend.

Keren wij tot ons punt van uitgang terug: de kulturele problematiek, zowel de kultuur van het probleem als het probleem der kultuur, kennen wij op Aruba. Maar bij een ontleding ervan kan ook hier worden vastgesteld, dat nagenoeg elke moeilijkheid binnen de grens onzer eigen handelingen valt en veranderd kan worden. Slecht staat Aruba er in dit opzicht dus geenszins voor. Wij hebben onze toneelgroepen en orkesten, onze conjunto's en bands, onze openbare leeszaal en boekerij, onze boekhandels, die goed gesorteerd het nieuwste en het beste hebben, wij hebben onze muziekschool en handweefschool en fotoklubs, ons A.N.V. en onze Kunstkring, ons C.C.A. en onze radio's. Ook al blijven daar problemen, binnen het kader van zijn omgeven kan Aruba de vergelijking in elk opzicht doorstaan.

ONZE WERELD DEZE WEEK

VOOR de duur van tien dagen zijn kopstukken der Chinese volksrepubliek vanmorgen in Peking bijeengekomen voor een zogenaamd volkscongres, het hoogste orgaan van communistisch China. Was het niet Churchill, die eens heeft verklaard dat communistische vergaderingen er alleen toe dienen om de temperatuur van de congressisten op te nemen; dus om te kunnen vaststellen hoe in het algemeen de sfeer is waar de zwakke broeders schuilen en welke de klachten zijn. Of Churchill nu geheel gelijk heeft of niet, een feit blijft, dat steeds na een zogenaamd volkscongres mutaties zijn te verwachten in de leiding. Of dat plotseling de houding ten aanzien van het vrije westen veranderd wordt, soms ten goede, meestal ten kwade. Over het algemeen wordt aan de vandaag in Peking geopende vergadering niet veel belang gehecht; het westen is alleen nieuwsgierig omtrent de vraag wie president van communistisch China zal worden. Zal het iemand zijn, die de macht van een Tsjoe-En-Lai op de duur kan overvleugelen en China in een andere richting kan stuwen of zal men iemand benoemen — en dat komt waarschijnlijk voor — die bij voorbaat zal vertellen zich te zullen houden aan de „traditie" van het Chinese communisme.

De Chinezen blijken zich in Tibet min of meer te hebben vergaloppeerd. Dit doet denken aan de grote woorden van Chroesjtsjef, gesproken na aankomst van de Britse premier MacMillan in Moskou, welke oraties de Rus later ook moest bezuren door het langs een omweg aanbieden van meer mild-gestemde voorstellen. Tsjoe-En-Lai heeft blijkbaar niet verwacht, dat de Dalai Lama nog zoveel macht had; diens oproepen tot verzet werden overal in het land gehoord en metterdaad omgezet in formele schietpartijen op rode eenheden. Hoewel het niet gemakkelijk is een goed overzicht van de situatie van het ogenblik te verkrijgen, mag worden gezegd, dat de Chinese strijdmacht opmerkelijk rustiger is geworden. Het wordt in New Delhi zelfs niet voor onmogelijk gehouden, dat binnen niet al te lange tijd de Dalai Lama naar zijn onderdanen zal terugkeren en verder door de Chinese communisten ongemoeid zal worden gelaten. In de volkskracht der Tibetanen blijkt Tsjoe-En-Lai zich deerlijk te hebben vergist!

De gehele vrije wereld betreurt het diep, dat in die ontwikkeling in Zuid-Oost-Azië — en trouwens in niet mindere mate die in West-Europa — de rol van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken John Foster Dulles, toch nog vrij onverwacht tot een einde is gekomen. De stevige Amerikaan, die zeker een der groten van deze tijd mag worden genoemd, werd aan een wreed ziekbed gekluisterd en zal slechts passief aandeel kunnen hebben in de buitenlandse politiek van zijn land. Uit het feit, dat president Eisenhower nog steeds geen opvolger van Dulles heeft benoemd, meent men twee dingen te mogen afleiden: de president wil nogmaals zijn grote sympathie voor zijn vriend en helper Dulles tonen door te wachten met de aanstelling van een nieuwe minister en tweedens zal Eisenhower aan de vooravond van de belangrijke besprekingen over de status van Duitsland zelf het roer in handen willen houden, daarbij steunend op dagelijks overleg met John Foster Dulles, die het feitenmateriaal beheerst als geen ander.

Er was de afgelopen week overigens een druk diplomatiek verkeer in verband met de conferentie van ministers van buitenlandse zaken van Amerika, Engeland, Frankrijk en West-Duitsland. Hoewel daarover geen konkrete berichten werden verspreid, schijnt het nu wel zeker, dat partijen het in hoofdlijnen eens zijn geworden over hun houding tegenover het Kremlin. Dat is van het allergrootste belang, omdat weldra een begin zal worden gemaakt met een soortgelijke conferentie, waarbij de Russen de plaats der Westduitsers zullen innemen. Dan zal de basis moeten worden gelegd voor de topconferentie. Van deze basis zal het afhangen of de ontmoeting der staatshoofden een feit zal worden. In Londen en Parijs is men hieromtrent vrij optimistisch; in Bonn en Washington echter niet. Het is te verwachten, dat Eisenhower op zijn stuk zal blijven waar hij heeft geëist, dat de ministers-ontmoeting voldoende garantie moet inhouden voor een mogelijk welslagen van een topconferentie. Met andere woorden: de Russen zullen hun minister van buitenlandse zaken een zekere mate van vrijheid moeten gunnen en deze niet opdragen het verloop der besprekingen te overgieten met het beruchte „njet"-sausje.

Niet oninteressant is intussen de mededeling van president Eisenhower dat Nixon over drie maanden naar Moskou zal gaan om daar een goodwill-expositie der Amerikanen te openen. Misschien is deze bekendmaking van enige invloed op de bespreking der ministers van buitenlandse zaken, die dus op de elfde mei zal beginnen. Wij zeggen nadrukkelijk: misschien — men kan dat namelijk bij de onberekenbare Russen van tevoren nimmer bekijken!

JOSEPHINE BAKER adopteert tiende kind

Caracas. — Josephine Baker heeft een kind aangenomen. Zij heeft er thans tien. Het is een Indiaans jongetje van achttien maanden van de stam der Guajiro's. Na talrijke reizen naar het afgelegen gebied van de staat waar de Gauajiro's leven heeft Josephine Baker die op het ogenblik in een reeks televisieuitzendingen in Venezuela optreedt, tenslotte het kind gevonden waarmee zij graag haar reeds talrijke gezin wil uitbreiden.

Het Indiaantje dat in de rimboe leefde en slechts de taal van zijn stam begrijpt, toont zich nogal ver- de bruuske wijziging in zijn levensomstandigheden. Om zijn aanpassing te vergelijken zal zijn grootmoeder naar Caracas meegekomen om zich tot het vertrek naar Frankrijk met hem bezig te houden.

Lyon. — Een lid van het personeel van een fabriek te Lyon, die zag hoe een zestal gewapende mannen zich meester maakte van een tas met geld — 23 miljoen frank — welke juist per auto aan de fabriek werd gebracht, zette terstond in een auto de achtervolging in van de vrachtwagen, waarmede de mannen er van door gingen. Hij wist hun de tas te ontnemen zonder dat zij bevreesd voor moeilijkheden, hem te lijf gingen.

Hollandse Nieuwtjes

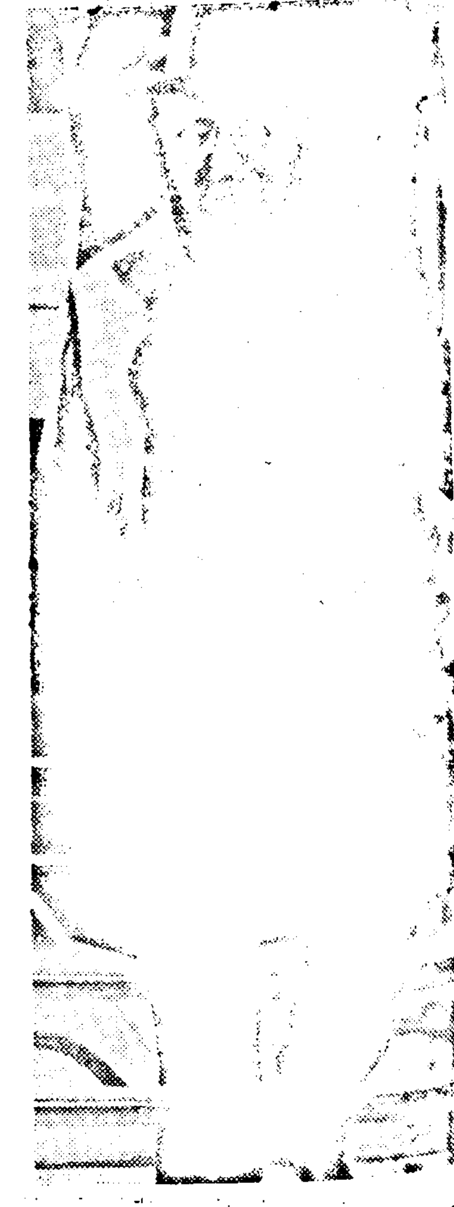
● De Haagse woonwijk „Bouwlust-Vrederust" zal binnenkort opgefleurd worden door het bronzen beeld „De Ruiter te Paard", dat in Italië is gegoten in opdracht van het Haagse Gemeentebestuur. Het beeld is reeds onderweg naar Rotterdam.

● Sinds enige tijd is er weer deining om het Hildebrantmonument. Dat wordt min of meer usance. De museumdirecteuren hebben een brief gericht aan de Haarlemse Gemeenteraad waarin zij opkomen voor de plaatsing van het monument dat gemaakt is door de nestor der Nederlandse beeldhouwers en ter nagedachtenis van een nationale figuur

Het is een treurige geschiedenis met dat monument. ● Rotterdam wil ook niet achterblijven en dringt aan op oprichting van een volledige medische faculteit aldaar. De Minister heeft laten weten dat het verzoek later op haar merites moet worden onderzocht. Dus voorlopig zal het wel niet zover komen. ● Utrecht heeft altijd een bijzondere plaats in ons hart gehad en daarom verdriet het ons te moeten meedelen dat de typische handelshuizen aldaar ontbreken. Dit is echter niet zo maar een losse opmerking onzerzijds, doch een opmerking die gemaakt wordt in het rapport van het E.T.I. Dat past toch eigenlijk niet daar de Domstad het centrum is van Nederland. Het zal wel het industriële middelpunt der provincie blijven doch zal in de toekomst een deel van haar functies moeten overdragen aan de omliggende plaatsen. Een belangrijke functie op dit gebied is dat der woningen en die zal men kunnen overdragen aan Jutfaas, Vreeswijk en IJsselstein. U ziet wel dat het een lezenswaardig rapport is. Lezing aanbevolen. ● Zelfs ministers kunnen geen ijzer met handen breken. Dat moest de minister van O.K. en W. wel erkennen toen men hem in de Eerste Kamer vroeg wanneer men eindelijk eens de sportnota kan tegemoet zien. Zijne Excellentie verklaarde dat alle gegevens van derden moeten komen en dat het daarom wel tijd vergt voordat men zover is. Maar hij zal zijn best doen en dat vinden we keurig. ● Anderhalve eeuw werkt van Moppes in Amsterdam, hoewel daaraan toegevoegd moet worden dat hij het niet voor noppes deed. Die Van Moppes is de modernste diamantslijperij van Amsterdam. Ieder jaar komen er 50.000 buitenlanders naar het gebouw van de firma van Moppes, waarmee we maar willen zeggen dat een profeet in eigen land niet altijd bekend is, maar wel in het buitenland. ● Een goed bericht is wel het volgende dat Berg en Bosch te Bilthoven een T.B.C. sanatorium door het teruglopen van deze ziekte in de toekomst zal omgeschakeld worden in een algemeen ziekenhuis. Het verzoek tot opname van Berg en Bosch op de lijst der door de Ziekenfondsraad erkende ziekenhuizen is aanvaard. Hoewel het sanatorium nu nog niet onderbezet is door T.B.C.-patiënten, meent men wel dat dat in de toekomst het geval zal zijn

● Ten tijde van de grote watersnood in 1953 schonk Italië een som gelds die besteed werd in overleg met Italië voor de bouw van een aantal wijkgebouwen. Deze zullen nu binnenkort officieel worden overgedragen. Het betreft een aantal van 25 gebouwen. Bij de overdracht zullen afgevaardigden van Italië aanwezig zijn. ● Men mag langzamerhand wel veronderstellen dat het algemeen bekend is dat wat Rotterdam doet goed is. Zo zal op 8 mei een begin gemaakt worden met de verwezenlijking van een van 's werelds grootste scheepsbouwprojecten: de bouw van een helling van 330 meter, welke dan geschikt is voor de bouw van 150.000 tons schepen. Ach dat is dan gelijk ook de grootste helling ter wereld. Het is maar een kleinigheid... vissewasje. ● Nu moeten we eerlijk zijn en vermelden dat Amsterdam op een ander gebied iets gaat bereiken. Twee medewerkers van een groot Amerikaans publiciteitsbureau zullen deze zomer waarschijnlijk beginnen met het exploiteren van een Amerikaans Cabaret in het hart van Amsterdam. Het V.V.V. verleende direct zijn medewerking en men hoopt daarmee de engelssprekende touristen te gerieven. ● Het feest zal niet doorgaan in Putten. Daar zou de buurtschapvereniging Koudhoorn zijn koperen jubileum gaan vieren en wel op indrukwekkende wijze. De plannen moesten nog even uitgewerkt worden en helaas toen kwam men tot de ontdekking dat men verkeerd geteld had. Het feest had men al een jaar geleden moeten vieren en principieel als men in Putten is het feest van het programma afgevoerd. Nu maar wachten op het zilveren feest. Het is triest maar waar. ● De leugen kan soms snel zijn maar de waarheid is ook wel uitgeslapen. In een Eindhovens hotel boekte een P. van B onder valse naam logies. Doch het noodlot trof hem doordat hij de naam koos van iemand die door de Helderse politie gezocht werd voor in de oorlogsjaren bedreven misdragingen. Hij werd dus 's nachts van zijn bed opgelicht door de Eindhovens politie en de man werd overgebracht naar Amsterdam waar de politie nog een appeltje met hem te schillen had.

● Het zit er voor deze week weer op. En dies wensen wij U een gezellig weekend opdat we maandag weer met frisse moed(!) kunnen beginnen. Dacht U echter reeds aan het Verjaardagsgeschenk voor onze Koningin? U hebt er nu de tijd voor.

Op Schiphol kwam uit Rome aan nieuwe Pauselijke internuntius in Nederland, mgr. Beltrami.

„Sranan Torie"

● Een nieuw vak waar alle kinderen opgetogen over zijn is aan het lesrooster der lagere scholen in Paramaribo toegevoegd, namelijk zwemmen. De eerste proeflessen zijn reeds begonnen, en tegen het eind van de maand zal het onderricht in dit vak regelmatig verder plaats vinden. Schoolzwemmen was een van de oogmerken die bij de bouw van het algemeen zwembad Parima hadden voorgezeten. Parima is nu reeds 3 maanden in gebruik, maar de organisatie van het schoolzwemmen bleek in de praktijk niet zo snel te kunnen worden opgezet. Er waren talrijke praktische en vermeende bezwaren die moesten worden bekeken, besproken en overwonnen. Er waren ook enkele principiële vraagstukken op te lossen. Zo wilden de betrokken instanties uitgemaakt hebben of het schoolzwemmen als een recreatieve dan wel als een instructieve bezigheid moest worden gezien. Voor de praktijk mag zo'n probleem er tenslotte weinig toe doen, maar een zwaarwichtig punt was het zeker. Aan de ouders der leerlingen van de 4de en 5de klasse der lagere school werden formulieren gezonden waarop ze moesten invullen of de kinderen mochten meedoen, want dit vak is facultatief, niet verplichtend gesteld. Enfin, nu is men eindelijk zover dat het schoolzwemmen kan beginnen. Besloten werd om alleen met de 4de klasse der lagere scholen te werken, dat is een schoolbevolking van 1000 meisjes en 1200 jongens die toestemming van huis hebben om mee te doen. Dagelijks zullen 640 kinderen geinstrueerd worden. Gewerkt wordt in groepen van 20 in het water en 20 aan de kant van Parima's twee oefen- en instructiebassins. De jongens zwemmen van maandag tot en met woensdag, en de meisjes op donderdag en vrijdag. Scholen die verder dan een kwartier lopen van Parima verwijderd liggen, krijgen autobusvervoer. Aan Parima wordt door het departement van Onderwijs jaarlijks 30.000 betaald voor het gebruik van de bassins. Twee scholen konden niet over hun bezwaren heen stappen, een openbare en een roomskatholieke, en deze twee scholen doen niet mee.

● Volgens „De Telegraaf" zal een toneelgroep van de zomer een toernee door de West maken. Het gezelschap zal de Antillen, Venezuela en Suriname bezoeken en staat onder leiding van Bert van der Linden. Verder maken deel uit Mary Dresselhuys, Ans Koppen, Trudy van Huls, Guus Oster en Henk Rigters. Het zal een 18-tal voorstellingen geven. ● Blijkens een bericht in De West werd op 3 dezer het kontrakt getekend tussen het bouwbedrijf van Kessel en de Olveh betreffende de constructie van een modern kantoorgebouw voor laatstgenoemde maatschappij op de hoek van de Graven- en Noorderkerkstraat. De aannemingssom bedraagt Sƒ 138.550. ● Uit Nederland arriveerden de heren Cammelbeeck, IJsselstein en v.d. Meer van de Bouwmaatschappij Wabo. Zij hebben belangstelling voor het uitvoeren van volkswoningbouwprojekten. Met de ministers Essed en Sedney werd hierover reeds in Nederland van gedachten gewisseld.

Monaco. — Monaco zal voor het eerst een som bijdragen aan het hoge kommissariaat der V.N. voor de vluchtelingen (ƒ 11.000,—) in het kader van het wereldvluchtelingenjaar.

O S C A R

Steeg winst van Kon.-Shell in vierde kwartaal?

Welke invloed had belastingverhoging in VENEZUELA?

(Van een medewerker)

Het nettoresultaat van de Koninklijke/Shell Groep over het afgelopen boekjaar wijkt o.i. niet veel af van hetgeen men zo ongeveer kon verwachten na de publikatie van de winst van de Standard Oil of New Jersey, die wat struktuur betreft het best vergeleken kan worden met de Groep. Het netto-resultaat beliep, blijkens het elders in deze editie afgedrukte officiële communiqué, £ 150,68 (212,72) miljoen, zodat de winstdaling ca. 29 pct. beliep. De winst van de Standard Oil of New Jersey daalde van $ 805 miljoen in 1957 tot $ 564 miljoen in 1958, zodat de achteruitgang ca. 30 pct beliep. Tot winstdaling van £ 62 miljoen in 1958 van de Groep droeg de achteruitgang van de winstbijdrage van de Shell Oil — de Amerikaanse dochtermaatschappij — £ 4,3 miljoen bij.

Bij de beoordeling van dit resultaat dienst men in aanmerking te nemen dat er wellicht een zeer bijzondere factor was, welke het jaarresultaat over 1958 en vooral het resultaat vn het vierde kwartaal 1958 ongunstig kan hebben beinvloed. Dit was de plotselinge sterke verhouding van het belastingtarief in december 1958 in Venezuela. Aangezien een zeer groot deel van de winst van de groep in Venezuela wordt behaald, moest zulks een zware extra last — en wel van 19 miljoen pond — met zich brengen. Deze last, welke op het gehele jaar 1958 betrekking had, kan in de resultatenrekening echter geheel op het vierde kwartaal 1958 hebben gedrukt. Deze veronderstelling is uiteraard alleen juist, indien het bestuur geen buitengewone baten aan het vierde kwartaal ten goede heeft laten komen om de strop van Venezuela te dekken. Aangezien het communiqué over een bijzondere dekking van de Venezolaanse belastingtegenvaller zwijgt, zou men eigenlijk moeten aannemen, dat deze laste van de resultaten van het vierde kwartaal 1958 is gekomen.

De extra last van de belastingverhoging in Venezuela beliep 19 miljoen pond. Zou deze last er niet geweest, dan zou het netto resultaat voor het jaar 1958 niet 150.68 miljoen pond, doch 169 68 miljoen pond hebben bedragen en zou de winstdaling ten opzichte van het voorafgaande jaar slechts ongeveer 20 pct. hebben belopen. Hierbij is aangenomen dat er, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, geen bijzondere baten geboekt zijn tegenover de extra last van Venezuela en het achterwege blijven van deze last dan elders geen belastingverhoging tot gevolg zou hebben gehad.

De Standard Oil of New Jersey heeft bekendgemaakt, dat de jongste belastingverhoging in Venezuela voor haar een extra last van 90 miljoen dollar voor 1958 uitmaakt. Zonder deze last zou dus de winst van deze maatschappij 654 (805) miljoen dollar hebben bedragen en zou de winstdaling bij haar op 18.7 pct. zijn uitgekomen (ook weer uitgaande van de zoëven genoemde veronderstellingen bij Koninklijke Olie).

Vergelijking met Amerikaanse olieconcerns

Onderstand staatje geeft een overzicht van de netto-winst van de vijf grote internationale olieconcerns in de Verenigde Staten, alsmede van de procentuele verandering in 1958 ten opzichte van 1957.

	1958 (in miljoenen $)	1957 (in miljoenen $)	daling 1958
St. Oil N.J.	564	805	— 30 %
Gulf Oil	330	354	— 7 %
Texas Co.	310	332	— 6 6%
St. Oil Cal.	258	288	— 10 4%
Soc. Mobil	156	220	— 29,4%

Bij Socony Mobil was de winstdaling ongeveer even groot als bij de Kon./Shell en Standard Oil of New Jersey. Veel geringer was zij echter bij Gulf Oil, Texas Co. en Standard Oil of California. Deze laatste drie maatschappijen hebben echter een andere structuur dan de Kon./Shell Groep en de Standard Oil of New Jersey.

De oorzaak van de daling van de winst is — afgezien van de vermoedelijke extra last van de belastingverhoging in Venezuela — gelegen in de lagere verkoopprijzen voor olieprodukten en ruwe olie. De verkopen namen immers nog met 5 pct. toe, maar deze verbetering gaf onvoldoende compensatie voor de lagere prijzen. Aangezien de verkopen met 5 pct. toenamen, de produktie met 1 1/2 pct. daalde en de verwerkte hoeveelheid olie slechts 0.3 steeg, is de conclusie gerechtvaardigd, dat de voorraden zijn gedaald. Tenzij de aankopen van ruwe olie en olieprodukten van derden zodanig zijn toegenomen dat zij de uit de zoëven genoemde factoren voortvloeiende verlaging van voorraden weer compenseerden.

De kwartaalwinsten

Onderstaand staatje geeft een overzicht van de netto winst van de groep per kwartaal in de laatste jaren (in 1000 pond):

	1958	1957	1956	1955
1e kwartaal	38 689	51.742	40.733	34 143
2e kwartaal	36 445	58 776	43.311	46 585
3e kwartaal	38 360	56 870	48.164	42 730
4e kwartaal	37.189	45.330	47.320	46 500

Uit het bovenstaande staatje blijkt, dat de netto winst van het vierde kwartaa 1958op 37:19 pond (45,3) miljoen in vergelijking met die van het derde kwartaal ad 38.36 pond (56.87) miljoen nog iets terugliep en wel met 1.2 miljoen pond. Toch is er in het vierde kwartaal wellicht in feite een verbetering van de winst ingetreden, mits er geen onbekende bijzondere baten ten goede van het vierde kwartaal werden geboekt om de strop van de Venezolaanse belastingverhouding te dekken. De extra last van deze belastingverhoging ad 19 miljoen pond voor het gehele jaar zou dan geheel ten laste van de resultaten van het vierde kwartaal 1958 zijn gekomen.

Indien de strop van Venezuela geheel ten laste van de resultaten van het vierde kwartaal 1958 zou zijn gebracht dan zou de winst voor deze periode in werkelijkheid 56 2 miljoen pond hebben bedragen. Dan zou de winst in feit 10.9 miljoen pond hoger zijn geweest dan in de overeenkomstige periode van 1957. En voorts zou de winst in vergelijking met het derde kwartaal 1958 met 17,8 miljoen pond zijn gestegen.

Het jaarverslag zal hierover eerst uitsluitsel kunnen geven. Wij wijzen erop dat uit de jaarcijfers van Shell Oil kan worden afgeleid, dat de winstbijdrage van deze maatschappij in het vierde kwartaal 1958 ongeveer 5.6 miljoen pong hoger was dan in het derde kwartaal 1958 en ongeveer 10.7 miljoen hoger dan in het vierde kwartaal 1957.

Men zal nu met belangstelling uitzien naar de resultaten over het eerste kwartaal 1959, welke tegen het eind van mei bekend zullen worden. Op het ogenblik kan een outsider niet overzien, hoe de invloed van de importbeperking op ruwe olie en olieprodukten in de V.S. en de jongste prijsverlaging van ruwe olie op de resultaten in het eerste kwartaal en latere kwartalen van 1959 zal zijn.

De ontwikkeling van de winstcijfers van de vijf grote internationale concerns in de V.S. in het derde en vierde kwartaal 1958 was als volgt (in $ miljoenen): Standard Oil of New Jersey: 3e kwartaal 171 (197), 4e kwartaal 102 (145); Gulf Oil: 3e kwartaal 88 1/2 (74 1/2), 4e kwartaal 115 (78); Texas Co.: 3e kwartaal 89,2 4e kwartaal 82 1/2 (89,2); Standard Oil California: 3e kwartaal 71 (75,4), 4e kwartaal 70,3 (76,2); Soc. Mobil: 3e kwartaal 48.2 (48), 4e kwartaal 40 (45,6). Gulf Oil trekt de aandacht met bijzonder gunstige vierde kwartaal-cijfers.

Communiqué onvolledig

Aangezien het communique van de Kon./Shell Groep niet alle posten van de resultatenrekening vermeldt, is het helaas niet mogelijk de belastingdruk voor het jaar 1958 en het vierde kwartaal 1958 te berekenen. Voorts heeft men geen zekerheid over de in het vierde kwartaal winst. Zoals opgemerkt tast men nog in het duister of er tegenover de extra last vanbelastingverhogingin Venezuela wellicht extra baten, door bijv. onttrekking aan reserves, zijn geweest.

Het zou aanbeveling verdienen dat de groep in de toekomst begin april van een jaar inplaats van het communiqué in zijn huidige vorm, een volledige resultatenrekening over het kalender jaar publiceerde (zij is toch beschikbaar). Unilever doet dit ook!

Onderstaand staatje geeft een overzicht van de kapitaaluitgaven en de bedragen welke de tweede grootste financieringsbronnen, t.w. afschrijvingen en ingehouden winsten, opleverden (in miljoenen pond):

	kapitaal-uitgaven *)	afschrij-vingen	ingehouden winst
1958	339	210	105
1957	386	217	168
1956	354	957	139
1955	306	171	127
1954	226	155	107
1953	220	149	108
1952	188	130	103
1951	164	107	101

*) en opsporingskosten.

De financiering

De afschrijvingen en ingehouden winsten leveren tezamen 315 miljoen pond op. De eigen kapitaalsuitgaven en opsporingskosten beliepen 339 miljoen pond. Voorts bedroeg het aandeel van de groep in soortgelijke uitgaven van nietgeconsolideerde maatschappijen 48 miljoen pond. Op het eerste gezicht zou men geneigd zijn uit de vermelde cijfers de conclusie te trekken dat de afschrijvingen en ingehouden winsten aanzienlijk werden overtroffen door kapitaalsuitgaven en opsporingskosten. Dit is echter niet juist. Een deel van de eigen kapitaaluitgaven en opsporingskosten, n.l. het ondeldeel exploratiekosten, wordt direct ten laste van de bedrijfskosten in de resultatenrekening verwerkt. Uit verkoop van activa komt ook jaarlijks een flink bedrag vrij. Het aandeel van de groep in de kapitaalsuitgaven van niet-geconsolideerde maatsschappijen wordt bij deze ondernemingen voor een deel verkregen door zelffinanciering en behoeft dus niet door de groep uit haar eigen middelen te worden verschaft. In feite hebben o.i. de afschrijvingen en ingehouden winsten van de groep de kapitaalsuitgaven, welke uit deze beide bronnen gefinancieerd moeten worden, overtroffen.

De liquiditeit is verbeterd, in hoofdzaak door de emissie van begin 1959.

Van de netto winst van de groep ad 151 miljoen pond, zijn 46 (44) miljoen pond uitgekeerd aan dividenden aan de beide moedermaatschappijen, de Koninklijke Nederlandse Petroleum en Shell Transport and Trading, terwijl 105 (169) miljoen pond in het bedrijf wordt gehouden. De in het bedrijf gehouden winst van de groep beliep dus 69.6 (79) pct. van de totale winst, terwijl slechts 30.4 (21) pct. werd uitgekeerd. Men ziet dat de dividenden, welke aan de moedermaatschappijen werden uitgekeerd, bijzonder ruim gedekt waren.

De Koninklijke Olie keert een onveranderd dividend van ƒ 5 (Ned. Ant.) per aandeel van ƒ 50 uit, waarvan reeds ƒ 1,50 als interimdividend betaalbaar werd gesteld.

—x—

Kottern-Wendorf. — Bij een brand in een garenfabriek te Kottern-Neudorf, nabij Kempten in West-Duitsland, zijn twee brandweerlieden om het leven gekomen. De schade wordt geschat op een miljoen mark.

„Alles op een plaat van Alles op een kaart". Er is een langspeelplaats in de handel gebracht met medewerking van alle artisten, die aan de actie „Alles op één kaart" ten bate van de Nederlandse jeugd medewerkten. Woensdagmiddag is de plaat in Hof van Holland te Hilversum „onthuld" en alle medewerkenden kregen er een. Zo ook v.l.n.r. Teddy Scholten, Ri ta Reys en Nel vdn Deursen.

ERIC DE NOORMAN — HET LOON DER HEBZUCHT

41—45 Het vertrouwen dat de twee hoofdmannen in hem hebben, benauwd de Noorman wel een beetje, want als Masois krijgers het niet klaarspelen, hoe zal hij het dan alleen tegen de troep piraten moeten opnemen, maar komt tijd komt raad, en in looppas begeven de vier mannen zich op weg.

Bij stukjes en beetjes hoort Eric intussen van Svein wat zich onder de piraten afgespeeld heeft. „Ze vertrouwen elkaar geen van alleen", grijnst de lange sakser. „Stuk voor stuk waren ze bang, dat de anderen, hun goud zouden ontfutselen.

Toen ik dat in de gaten had was het een klein kunstje om het hele stelletje tegen elkaar op te hitsen, dat lukte aardig want zeker de helft van de troep ging die nacht stiekum terug naar die boot doodsbenauwd dat anderen hetzelfde wilden doen.

„Ik was van plan, een paar van de achterblijvers in de arm te nemen en die over te halen er met mij vandoor te gaan zogenaamd om de buit alleen in de wacht te slepen, toen ze ruzie met alkaar kregen, de rest weet je". De paar die nu nog vrij rondlopen van dit stel is niet gevaarlijk", voegt Eric er aan toe. „Hoewel ik toch benieuwd ben waar ze uithangen". Op dat moment staat Masoi die voorop loopt eensklaps stil. Twee krijger zijn tussen het struikgewas opgedoken en Eric herkent de verspieders, die Masoi uitstuurde.

Zij kunnen weinig nieuws meer vertellen en onvermoeibaar wordt de tocht voortgezet. ...

Voor de scherpe ogen van de roodhuidige krijgers is het oude spoor der piraten nog duidelijk zichtbaar, zodat zij snel opschieten. Dan tegen de middag van de volgende dag houdt Masoi voor de tweede maal de pas in. Zijn blikken gaan snel rond, „Hier is strijd geweest, mijn broeders", fluistert hij. Hij bukt zich en vist een gebroken pijl uit het struikgewas op.

Dan slaakt hij een kreet en wijst. Terzijde van het spoort liggen twee roerloze gedaanten.
Masois krijgers hebben getracht de zeekrijgers hier tegen te houden. Het is hun niet gelukt. ...

Koninklijke keert 5 gulden (Ned.Crt.) (onveranderd) DIVIDEND uit

Nettoresultaat Kon.-Shell Groep ruim 29 pct lager in 1958

De raad van commissarissen en de directeuren van de N.V. Koninklijke Nederlandse Petroleum Maatschappij hebben besloten, aan de op 20 mei 1959 te houden algemene vergadering van aandeelhouders voor te stellen, over het boekjaar 1958 een dividend in contanten uit te betalen van in totaal NAƒ 5.— (onv.) — overeenkomende met 25% per aandeel van ƒ 20.— — op elk der per 31 december 1958 uitstaande 68.420.565 aandelen. In het bedragen van ƒ 5.— is begrepen een interimdividend van ƒ 1.50, dat in oktober 1958 op elk dezer aandelen betaalbaar werd gesteld.

In de jaarsverslag over 1958 van de N. V. Koninklijke Nederlandse Petroleum - Maatschappij en The „Shell" Transport and Trading Company, Limited, die later in de maand zullen verschijnen, worden — evenals in vorige jaren — de financiële overzichten opgenomen van de maatschappijen der Koninklijke/Shell groep.

Het nettoresultaat van de Koninklijke/Shell Groep over 1958, na aftrek van belastingen, bedroeg 150.683.381 pond, vergeleken met 212.721.031 pond in 1957. Deze vermindering van het nettoresultaat met 29.16 % is voornamelijk veroorzaakt door de daling in de voorkoopprijzen van olieprodukten.

De verkoop van ruwe olie en olieprodukten bedroeg in 1958 2.340.000 barrels per dag en was derhalve 5% hoger dan in 1957. Deze stijging was echter niet voldoende om de prijsdaling te compenseren. De opbrengst van verkopen en andere bedrijfsinkomsten beliep 2.547 miljoen pond, vergeleken met 2.621 miljoen pond in 1957. De in deze totale ontvangsten begrepen omzetbelastingen, accijnzen en dergelijke heffingen stegen met 49 miljoen pond tot 592 miljoen pond.

De brutoproduktie van ruwe olie, met inbegrip van olie ontvangen op grond van bepaalde leveringscontracten, bedroeg 2.216.000 barrels per dag in 1958, en was derhalve 1 1/2% lager dan de produktie in 1957 van 2.251.000 barrels per dag. De in 1958 verwerkte hoeveelheid ruwe olie was 2.194.000 barrels per dag, vergeleken met 2.187.000 barrels per dag in 1957. De bedrijfs- en andere kosten beliepen 1.471 miljoen pond en waren 26 miljoen pond lager dan in 1957.

De afschrijvingen bedroegen 210 miljoen pond. pond, vergeleken met 217 miljoen pond in 1957. De afschrijvingen op duurzame produktie-middelen waren hoger, doch bepaalde boorkosten vertoonden een daling als gevolg van verminderde boorwerkzaamheden.

De belastingen naar de winst bedroegen 130 miljoen pond, tegenover 147 miljoen pond in het voorafgaande jaar. Bij besluit van 19 december 1958 werd het belastingtarief in Venezuela verhoogd, als gevolg hiervan is in het bedrag voor 1958 een extra last van 19 miljoen pond begrepen voor Venezolaanse belastingen.

De kapitaaluitgaven en opsporingskosten van groepsmaatschappijen bedroegen in 1958 in totaal 339 miljoen pond; daarenboven was het aandeel van de groep in deze uitgaven ten behoeve van met haar verbonden niet geconsolideerde maatschappijen 48 miljoen pond. De kapitaaluitgaven voor de groep waren dus nagenoeg gelijk aan die van de voorgaande twee jaren.

Het netto bedrijfskapitaal bedroeg aan het eind van 1958 733 miljoen pond. Kasmiddelen en kortlopende beleggingen stegen met 142 miljoen pond, welke stijging hoofdzakelijk is toe te schrijven aan 126 miljoen pond nieuw kapitaal ontvangen van de moedermaatschappijen uit haar emissies in het verslagjaar. Aan het eind van 1958 beliepen de verschuldigde belastingen naar de winst 153 miljoen pond.

Uit het nettoresultaat van 151 miljoen pond zijn aan de moedermaatschappijen, de N.V. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij en The „Shell" Transport and Trading Company, Limited, dividenden uitgekeerd van 46 miljoen pond. Het niet uitgekeerde gedeelte is toegevoegd aan het bedrijfsvermogen.

Brits Genootschap becritiseert PRINS PHILIP

Het Britse „Genootschap voor eerbiediging van de dag des Heren" heeft in zijn dezer dagen gepubliceerde jaarverslag de Hertog van Edinburgh ervan beschuldigd, dat hij vorig jaar een keer „tersluiks een kerk heeft verlaten om naar een polowedstrijd te gaan." Daarmee heeft hij „opnieuw de rechten van de Heer op de dag die Hem toekomst absoluut miskent".

Het rapport stelt de vraag of de prins soms ook een ontvangst van de Koningin zou verlaten zonder haar toestemming. Het verwijt hem voorts, dat hij politieke weekeind conferenties heeft georganiseerd en dat hij beschermheer is geweest van een cricketwedstrijd die op zondag was gehouden en die duizenden mensen had getrokken.

Onverwacht naspel van geval PRATO

Het geval-Prato, dat vorig jaar tot ver over de Italiaanse grenzen de interesse trok, heeft een onverwacht naspel gekregen, aldus meldt het K.N.P. Het echtpaar Bellandi heeft bij de gerechtelijke instanties een verzoek om echtscheiding ingediend. Het paar diende twee jaar geleden tegen de bisschop van Prado, mgr. Giordelli, een aanklacht in, omdat deze de jonge mensen openbare zondaars noemde wegens hun weigering tot een kerkelijk huwelijk ofschoon ze beiden katholiek gedoopt zijn. De bisschop werd in hoger beroep vrijgesproken.

Moskou. — De hele Oeral-keten zal voortaan deel uitmaken van Europa, terwijl de Kaukasus weer bij Azië ingedeeld zal worden, aldus een besluit van het Russische aardrijkskundige genootschap, dat in het jongste nummer van zijn orgaan „De Wereld Rond" voor deze verandering geologische redenen aanvoert.

Eilandsraadsverkiezing Curaçao 1959

Ter voldoening aan het bepaalde bij artikel 28 tweede lid van het Kiesreglement Eilandsraad Curaçao wordt hierbij ter openbare kennis gebracht dat de kandidatenlijsten voor een ieder ter inzage liggen ten burele van het bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Curaçao, 16 april 1959
Namens het hoofdstembureau
Het Hoofd van de afd. B.S., B. & V.
A. L. HOLLANDER

De Twentse Courant over de Persvrijheid op de Antillen

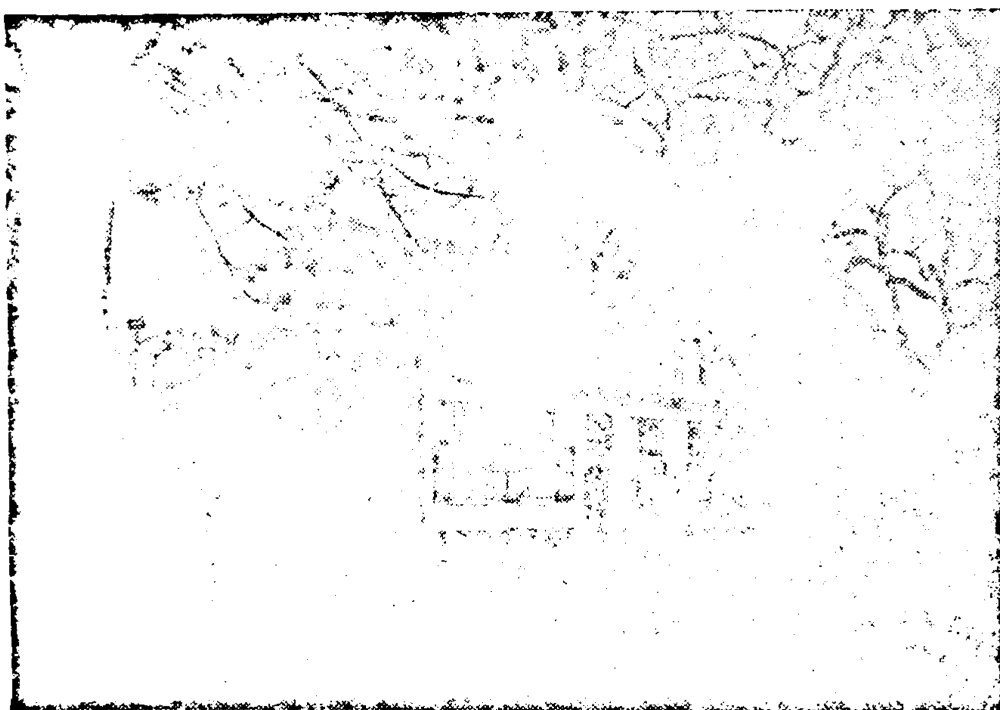
Willemstad. — In de Twentse Courant lazen wij onlangs het volgende:

Overal, waar men het „niet zo nauw neemt met democratie en recht, is er van de vrijheid van de lelijke dwarskijkster, de pers, maar een heel klein beetje overgebleven. En een speciaal soort niet-inboorling, de Nederlander wordt wel zeer ongastvrij en vol ressentiment behandeld. Wanneer een Nederlander, al woont hij nog zolang op deze eilanden, maar een paar woorden kritiek op de regering uit wordt hij uitgewezen. Blijkbaar werkt ook bij de regeerders op de Antillen het antikoloniale sentiment nog sterk na. Maar ondanks dit sentiment willen zij wèl zoveel mogelijk van Nederland profiteren."

Appel van Chessmhn opnieuw afgewezen

New York. — Het Amerikaanse Hooggerechtshof heeft afwijzend beschikt op een verzoek tot invrijheidstelling van Caryl Chessman, die in 1948 in Californië, op beschuldiging van ontvoering en verkrachting, ter dood werd veroordeeld. Chessman is er zes maal in geslaagd de uitvoering van het doodvonnis te doen opschorten.

Het geld voor zijn verdediging verkreeg hij door het schrijven van drie boeken, waarvan hij de manuscripten uit de gevangenis smokkelde. Een dezer boeken „Dodencel 2455", verkreeg wereldvermaardheid.

Het geboortehuis van Guido Gezelle, thans Gezelle-museum, aan de buitenkant van het oude Belgische stadje Brugge.

GUIDO GEZELLE als stilist

Men is begonnen, naar aanleiding van het eeuwfeest van zijn eerste publikaties, Guido Gezelle te herdenken. Het ligt voor de hand dat herdenkingen van deze aard min of meer regelmatig zullen blijven voorkomen in verband met memorabele data uit Gezelles leven en werk. Men kan dit slechts toejuichen. Hoeveel er over deze hoogstmerkwaardige figuur al reeds geschreven is, er zal nog heel wat op zijn werk gestudeerd moeten worden vóór een volledig geestelijk portret mogelijk wordt.

Prof. dr. J. Aerts, beter bekend als Albert Westerlinck, van wie wij kort geleden een studie over „Dichtoefeningen" in dit blad annonceerden, heeft zich ook bezig gehouden met de bestudering van wat hij noemt de „Retorische Structuurelementen in Gezelle's poëzie" (N. V. Drukkerij Erasmus, Gent). Hij doelt op de stijlfiguren die in Gezelles werk voorkomen. Achtereenvolgens komen aan de orde ritme en klank, daarna de grammaticale en de syntactische structuur van Gezelles gedichten.

Voor wat de grammaticale structuur betreft, valt in Gezelles werk op een voorkeur voor de herhaling, de tweeledige expressie. Westerlinck schrijft deze voorkeur toe niet alleen aan het genot van het esthetisch spel dat erin gelegen is, maar ook aan het verlangen een levensritme dat de dichter zich wenst of droomt tot uitdrukking te brengen, een drang naar affectieve versmelting van twee tot een. Daarnaast valt op een voorkeur voor de drieledige expressie, de uitdrukkingsvorm van het gemoed dat uit zijn evenwichtsgevoel of -droom is gestort en ten prooi is aan onrust of angst; zij kan óók tot uitdrukking brengen de jubel van een uit zijn innerlijke harmonie „gestoten gevoelsdynamisme".

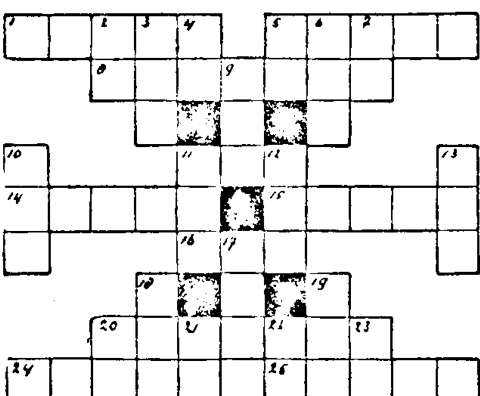
Van bijzonder belang lijkt Westerlincks vaststelling dat tweeledigheid en drieledigheid zich in Gezelles stijl afwisselen, vaak in éénzelfde gedicht. Kennelijk wisselen dus harmoniedrang en onrust zich binnen zeer kort tijdsbestek in Gezelles gemoed af. De vaststelling is hierom van belang, wijl zij een aanwijzing verschaft voor de aard van Gezelles uitermate labiele gemoedstoestand. Te vaak stelt men het voor, alsof in Gezelles leven langdurige perioden van b.v. vreugde afwisselen met langdurige perioden van droefheid. De situatie bij deze overgevoelige mens was aanzienlijk ingewikkelder.

Ten aanzien van de syntactische structuur in Gezelles werk ziet Westerlinck eveneens twee tendensen overheersen, namelijk de symmetrie en de antithese. Hij treft deze aan uitsluitend in de meest subjectieve lyrische gedichten van Gezelle (b.v. Dien avond en die rose; Mijn hert is als een blomgewas, Ego flos). Symmetrie en antithese beantwoorden telkens op geheimzinnige wijze aan het lyrisch grondgevoel van de dichter, aan het menggevoel van gelukshunkering en vrees, gemeenschapsdrang en eenzaam verdriet, blijheid en melancholie, dat Gezelle bezielt. Het grondkenmerk van Gezelles gemoedssituatie acht Westerlinck dit ambivalente gevoel; vooral in zijn eerste periode valt op een in zichzelf verdeeld en in tegengestelde gemoedsstemmingen geteisterd gemoed dat vergeefs zijn innerlijke harmonie en zijn evenwicht met het leven zoekt, en vanuit zijn innerlijke spanningen die verlangde harmonie in de harmonie van de taal voorgespiegeld ziet of aanwezig droomt.

In een aparte paragraaf behandelt de auteur de oorsprong van Gezelles retoriek, om te concluderen dat Gezelle diverse stijlfiguren stellig kan hebben aangeleerd, maar dat zij hem duidelijk middelen geworden zijn tot een sterk persóónlijke expressiedrang.

De Vlaamse priester-dichter Guido Gezelle op rijpe leeftijd

ONZE ZATERDAGPUZZLE

Horizontaal: 1. herfstbloem, 5. strijdperk, 8. plaats in Limburg, 11. Europeaan, 14. rangtelwoord, 15. vloeistof, 16. tweetal, 20. gebied, 24. sterk, 25. jongensnaam.

Verticaal: 2. bekende motorraces, 3. lidwoord, 4. rijksgrens, 5. reeds, 6. elasticiteit, 7. voegwoord, 9. schoenmakerswerktuig, 10. groet, 11. gelofte, 12. twee (Eng.), 13. vóór, 17. deel van de dag, 18. grote watermassa, 19. deel van het gelaat, 20. meisjesnaam, 21. Romeinse rijk, 22. en anderen, 23. deel van de bijbel.

OPLOSSING VORIGE WEEK

Horizontaal: 1. onder. 5. canon; 8. Utrecht; 11. spa; 14. arena; 15. lever; 16. ras;, 20. pommade. 24. makke; 25. peluw.

Verticaal: 2. du; 3. ets; 4. rr; 5. cc; 6. aha; 7. nt; 9. elp; 10. gal; 11. sap; 13. erg; 17. arm; 18. lok; 19. Ede; 20. pk; 21. me; 22. AP; 23. el.

KOMEN NAAR DE ANTILLEN

Willemstad. — De passagierslijst van het ms. „Prins der Nederlanden", dat o.o.v. 25 april as. te Curaçao wordt verwacht, vermeldt de navolgende passagiers.

Met bestemming Curaçao

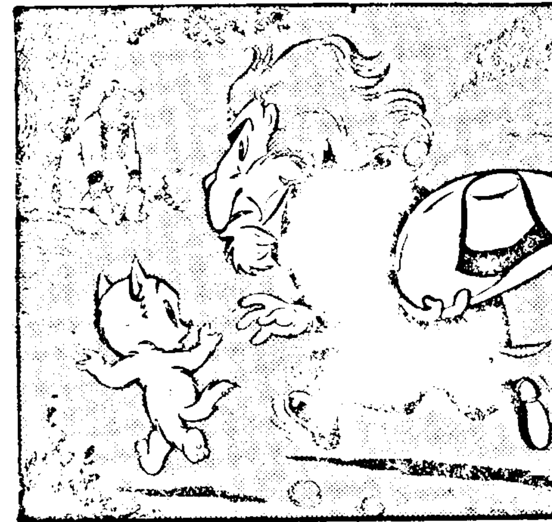
fam. T. P. Nelissen—Sterringa en dochtertje; mevr. M. Wulfert—Bos; mevr. T. Dijk—Wille en zoontje; mevr. W. M. M. van der Zee—Wilhelm en 2 kinderen; mevr. J. C. Sjiem Fat—Samon en zoontje; mevr. C. Rip — Korpershoek; fam. C. Overeijnder —van Peer; mej. C. J. M. Vos; mevr. E. P. Borger—Cremer en zoontje; mevr. W. C. Janse—Hekket en 2 kinderen; H. Landsman; mevr. W. J. van Pelt—Beyersbergen en 2 kinderen; A. den Hartog; P. J. A. van Haren, B. Hartman, A. Krijgsman, L. Spek, mevr. F. A. van Dijk—Fistler en 3 kinderen; mevr. N. Boer—Schouls en 2 kinderen; mevr. C. Schmelter—Bosscher; mevr. E. P. C. Kans—Pieterse en 2 kinderen; mevr. J. A. C. Heijmans—Verhagen en 2 kinderen; mevr. C. A. Maigret—Ouwerkerk en zoontje; F. A. Vissers; mevr. M. T. Mulder—Veul en zoontje; sergt J. W. Boele en echtgenote; 23 man Kon. Marine.

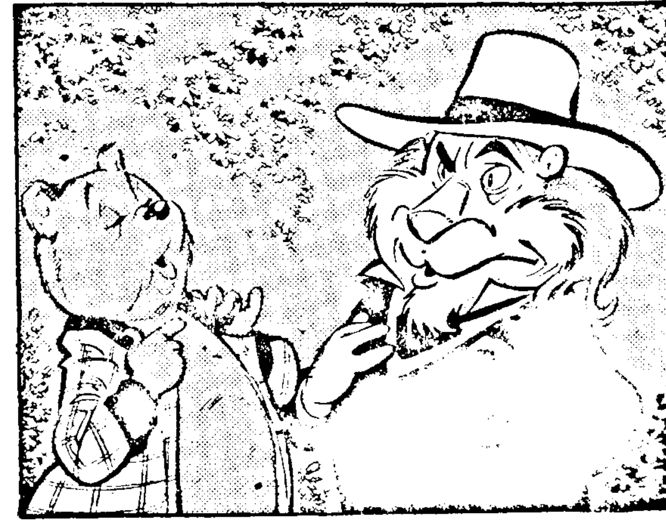
Met bestemming Aruba

fam. J. Kamsteeg—de Baat en 2 kinderen; P. V. Sjiem Fat; mevr. H. Rijkens—Grasmeijer en 2 kinderen; mej. A. C. Ho-Pian; mej. L. F. Burne; mevr. M. A. F. Schuit—Croes en 2 kinderen.

TOM POES EN DE BEUNHAAS

3495. [illegible] slaagde Tom Poes er in om de achterdeur van de gevangenisauto te openen. „Kom vlug, heer Jansen!" riep hij in de duisternis. „De kust is vrij!"

De raadsheer aarzelde niet. Met een grimmig gelaat klom hij uit het wrak en snelde achter Tom Poes aan naar de schaduw van de bomen, waar heer Ollie zich bevond.

„Zo, zo, daar is de staatsregelaar ook!" mompelde hij, „Ontsnapt uit de gevangenis, zoals ik zie".

„Juist", zei heer Bommel uit de hoogte. „En u, mijnheer, bent ontsnapt uit de dievenwagen. We zijn dus collega's als u begrijpt, wat ik bedoel".

„Dat is een gevat antwoord", hernam de heer Jansen getroffen. „Inderdaad Bommel, we zijn collega's in het ongeluk".

„Het is prettig, dat u uw vergissing inziet", zei heer Ollie. „Wij, Bommels, zijn met haatdragend. Het was natuurlijk héél bitter om in een cel te worden opgesloten. Maar als u er spijt van hebt ben ik bereid om de zaak te vergeten".

De raadsheer knikte en keek hem peinsend aan.

„Dat is heel ruim van u", sprak hij. „Ik geef toe, dat ik een verkeerd inzicht had. Maar nu zijn mij de ogen opengegaan. Ik hoorde daarnet van die brandweerlieden, dat het paleis in brand staat door een verkeerd ontstoken vuurwerk. Nu is het genoeg geweest. Ik weet wat mij te doen staat!"

Na de officiële plechtigheden van de verloving maakten Prins Albert van België en Prinses Donna Paola van Italië een wandeling door de van het kasteel te Laeken.

Prins ALBERT stelde zijn verloofde voor aan het Belgische volk

„Wat verwachtte U wel, een kleine brunette?"

Laeken. — Prins Albert van België heeft zijn Italiaanse verloofde, prinses Paola di Calabria, op informele wijze voorgesteld aan vertegenwoordigers van de Belgische regering, het parlement en de pers. Dat gebeurde onder een stralende hemel in de tuin van het paleis te Laeken. De blonde prinses, die volgens U.P.I. was gekleed in gele rok en bordeaux-rood wollen vest, en aan haar hand de diamanten verlovingsring en aan haar oren de schelpvormige diamanten sieraden droeg die zij van de prinses van Retie, Alberts stiefmoeder, cadeau kreeg, scheen zich volkomen op haar gemak te voelen. Ze maakte grapjes met de journalisten over haar slanke, lange gestalte. „Wat verwachtte u wel, een kleine brunette?".

Donna Paola Ruffo di Calabria spreekt Frans en Engels. Zij is zeer sportief en een zeer goede skister. Zij is de jongste van zeven kinderen. Giovanella is op 14-jarige leeftijd aan een ziekte overleden, en een broer, Agusto, is op 18-jarige leeftijd bij een zeegevecht, in 1943 in de Zee van Pescara gesneuveld.

Haar twee zusters Maria Vhristina, 38 jaar, en Laura, 37 jaar, zijn met leden van adellijke families getrouwd.

Haar broer, Fabrizio, 36 jaar, is eveneens gehuwd. Zijn vrouw behoort niet tot de adel. De laatste broeder, de 28-jarige Antonello, is ongehuwd.

De prinses is ook via de televisie voorgesteld aan het Belgische volk. Het is voor het eerst in de Belgische geschiedenis dat dit moderne medium daarvoor wordt gebruikt. Misschien zal de prinses in de loop van de week, gedurende welke zij nog met haar moeder in België zal blijven, ook nog vanaf het paleisbalkon de hulde van het volk in ontvangst nemen.

Het paleis wordt overstroomd met duizenden telegrammen van vrienden en belangstellenden uit België en Italië. Later op de dag maakte het verloofde paar een wandeling door het uitgestrekte park dat het paleis omgeeft.

Reuter verneemt uit hofkringen, dat het huwelijk waarschijnlijk in de herfst te Rome zal worden gesloten. Daarna neemt het paar zijn intrek op het Belvedère te Brussel.

Het Belgische ministerie van binnenlandse zaken heeft bepaald, dat ter ere van de verloving vandaag op alle openbare gebouwen de vlag zal wapperen.

Vatikaanstad. — De Paus heeft kardinaal Cicognani, voormalig apostolisch delegaat in de V.S., benoemd tot lid van de kardinaalscommissie voor het bestuur van de Vatikaanse Staat en Vatikaanstad. Deze commissie, die drie leden behoort te tellen, bestond sedert jaren alleen uit de kardinalen Nicola Canali en Giuseppe Pizzardo.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

24)

„Dat en trouwens de hele vijandige houding tegenover Jetje is ook weer terug te voeren op die vereenzelviging met Chiara Hangst. Dat zegt dokter Bitter tenminste. Ziet u. Reinoud Hangst hertrouwde met een verre nicht, Henriëtte Hangst van Wijdinghe. Mijnheer Perquin, ik wil niet onhoffelijk zijn, maar ik heb zo het idee dat ik u niets nieuws vertel als ik u zeg, dat uw komst hier niet mijn..... mijn...... nu ja, enfin, dat ik liever zou hebben gezien, dat u niet was gekomen, dat men u niet verzocht had te komen."

„Dat weet ik inderdaad. En ik zie eigenlijk ook niet in welk nut mijn komst hier hebben kan. Wat u nodig heeft, freule, is een psychiater. Ik begrijp niet hoe uw dokter...... "

„Ik heb dat niet gewild, mijnheer Perquin en ik wil het nog niet. Mijn broer......, Claire is zijn leven. Een psychiater, dat betekent dat hij moet weten, hoe de vrouw, die hij verafgoodt, geestesziek is. Dat betekent dat ze haar zullen opsluiten in een of andere inrichting. Deze abnormaliteit, zij openbaart zich maar bij vlagen. In de tijd tussen twee aanvallen is mijn arme schoonzuster net zo normaal als u of ik. Ik houd haar goed in het oog, vooral sinds het gebeurde met Robin. Ik zorg er wel voor, dat er geen ongelukken meer kunnen gebeuren. En wie weet, misschien verdwijnt de ziekte wel net zo als zij gekomen is."

„Het spijt me erg, dat ik het niet met u eens kan zijn. U doet uw schoonzuster onrecht. De wetenschap is ook op dit gebied zo vooruitgegaan. Welk recht heeft u haar een behandeling te onthouden, die haar misschien zou kunnen genezen?"

„Van die zijde heb ik de zaak nog nooit bekeken. Misschien heeft u gelijk. Als er werkelijk kans bestaat op genezing, dan zou ik die Claire voor niets ter wereld willen onthouden. Ja, ja ik kom! Ze worden ongeduldig, mijnheer Perquin. Vindt u het goed, dat wij deze kwestie nog eens nader bespreken? Misschien kunt u ons raden tot wie we ons het beste kunnen wenden. Dokter Bitter is, vrees ik, hier in de loop der jaren ook wel wat er uit geraakt. Dat is dus afgesproken? Tot ziens dan."

Pieter Auguste Perquin ziet de wegrijdende ruiters nadenkend na. Zo, dat was dus de oplossing! Hij was hier gekomen op het verzoek van een niet al te intelligente man, die het gebazel van zijn geestelijk gestoorde vrouw voor goede munt opnam. Die niet eens begreep dat die vrouw geestelijk gestoord was. Of begreep hij het eigenlijk wel en was hij er willens en wetens blind voor? Langzaam wandelt hij naar het huis terug. Maar halverwege blijft hij staan.

Is dit waarlijk de oplossing? Als Claire Hangst dan werkelijk krankzinnig is, waarom is haar schoonzuster dan zo weinig gesteld op het inroepen van psychiatrische hulp? Om haar broer te ontzien? Maar dat is immers toch maar uitstel van executie? Een dergelijke kinderachtige struisvogelpolitiek is toch immers niets voor een zo typisch verstandsmens, als Leontine Hangst in velerlei opzicht blijkt te zijn? Ja, dat is het hem nu juist, in velerlei opzicht, niet in alle opzichten. Uit dat tafelgesprek gisteren was duidelijk te merken geweest, dat Leontine Hangst in haar hart gelooft aan allerlei Hangstse familietradities, het spookpaard incluis. Dat tafelgesprek gisteren, en dat gesprek met Claire Hangst diezelfde dag...... Neen, alles wat toen was voorgevallen, het hele gedrag van deze vrouw, hadden hem niet de indruk gegeven, dat zij krankzinnig was. Een hysterica, ja, dat misschien wel. Maar werkelijk krankzinnig en in staat tot het afslachten in dolle razernij van die hond.......... neen, hij mocht een kameel worden als hij dat zo maar voetstoots aannam. Wat intussen niet belette, dat een psychiater hier goed werk kon doen. Dat zich vereenzelvigen met die zeventiende-eeuwse baronesse Hangst, die hallucinaties van dat paard...... Maar wacht eens, was het wel zo zeker dat die verschijningen van dat beest hallucinaties waren? Hij had toch zelf ook die schaduw op de muur van Claire Hangsts kamer gezien. En hij leed, voor zover hij wist, niet aan hallucinaties. Maar als die verschijningen geen hallucinaties waren, wat voor den drommel waren ze dan? Had men hier dan waarlijk te doen met verschijnselen van niet natuurlijke aard? In ieder geval beloofde dit een heel interessant zaakje te worden.

Intussen kon het geen kwaad eens een beetje meer te weten te komen van die Italiaanse baronesse Hangst. Misschien hadden ze iets over haar in de bibliotheek. Curieus, Claire Hangst gaf een paar uur na elkander twee verschillende lezingen over haar dood. Bestonden er werkelijk meerdere lezingen over dit overlijden of was een er van vrije fantasie van mevrouw Claire? Gek, ze had in haar eerste lezing met geen woord gerept over dat tweede huwelijk, maar verteld dat Reinoud Hangst was gestorven uit droefheid over de dood van dat paard. Was het haar misschien onmogelijk geweest te spreken over die tweede vrouw, die ook een Henriëtte Hangst was geweest? En had zij haar daarom gesymboliseerd in dat moorddadige paard? Zoiets had je meer. Er stond hem iets voor over Johanna de Waanzinnige en een verhaal over een Algerijnse kat, die zich ook erg moordlustig gedroeg.

In de bibliotheek is het prettig rustig. Hij vindt er al heel gauw wat hij zoekt. Een paar kronieken, een „Beschrijvinghe van alle de sterke Sloten ende adellijke Huizen" en als parel van de collectie een dagboek, geschreven met een prachtige hand, maar vol spelfouten. De schrijfster moet een ongehuwde joffer zijn geweest, een freule Leocadie Hangst, die hier op Huis ter Weem het regime voerde gedurende het interregnum tussen de dood van Reinoud Hangsts moeder en zijn huwelijk. De oude dame, zij zal wel een tante geweest zijn, toont zich met dit huwelijk helemaal niet ingenomen. Zij begrijpt niet, zo schrijft ze hatelijk, waarom haar neef helemaal naar Italië moest reizen om daar een vrouw op te doen, waar reuk, smaak noch heerlijkheid aan is en die geen stuiver bezit. En dat, terwijl hij hier uit een hele krans van jonge, knappe meiskes had kunnen kiezen, die bovendien nog een flinke bruidsschat meebrachten stuk voor stuk.

Wordt vervolgd.

Geen visum voor SPANJE meer nodig

Madrid — De Spaanse regering heeft volgens U.P.I. bekendgemaakt dat bezoekers uit niet-communistische Europese landen niet langer over een visum behoeven te beschikken om Spanje binnen te komen. Reeds gisteren kon men de grens kon men de grens zonder visum passeren.

DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS EN VOLKSONTWIKKELING

EXAMENS MACHINESCHRIJVEN EN STENOGRAFIE (programma V.L.I.S.E.M.) te houden op Curaçao op 6 mei 1959.

Kandidaten dienen zich VÓÓR 28 APRIL A.S. schriftelijk op te geven bij het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, Curaçao, onder overlegging van een uittreksel uit het geboortenregister of bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister, vermelding van adres en gelijktijdige overmaking van het examengeld ad f. 7.50 (her-examen f. 3.75).

STROOMONDERBREKING

Wegens noodzakelijke werkzaamheden zal op zondag 19 april a.s. des morgens van circa 8.30 tot circa 9.00 uur de stroomvoorziening onderbroken worden in de omgeving van K.N.S.M. kantoor, PUNDA en omgeving.

Uit de rechtszaal

Oranjestad — Tegen een vechtersbaas, en messentrekker en dat nog wel op Kerstdag, die onder de invloed was en een ander ernstig mishandelde, eiste de Officier gisteren zes maanden, waarvan drie voorwaardelijk. Het treurige van de hele zaak was, dat verdachte zich mengde in een vechtpartij, waar hij toevallig langs kwam, maar overigens niets mee te maken had.... De raadsman van verdachte, praktizijn Henriquez, bracht naar voren, dat de man tot dusver goed en gunstig bekend stond, nimmer met de politie in aanraking kwam en zelden of nooit dronk. Daarom deed hij een beroep op uiterste clementie.

Het vonnis: zes maanden geheel voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en vernietiging van het dolkmes.

Jeugdig vandaal

Vervolgens staat een 24 jarige man terecht, die in het huis van een vroegere geliefde de zaak op stelten zette. Hij sloeg de ruit en de voordeur stuk, vernielde de radio, een sierfles en andere artikelen. De totale schade beliep f. 250.—. Intussen is een nieuwe ruit door verdachte ingezet en ter zitting kwam hij op de proppen met f. 50.—.

De jongeman, die elektricien van beroep is, volgde twee jaar lang de cursus van de A.T.S. en is thans cafébediende.

De officier eist een maand voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en de bepaling dat de hele schade binnen een jaar moet worden terugbetaald. De rechter neemt dit voorstel over, maar zet daarboven nog een boete van f. 150.

Roekeloos chauffeur

Voor de negenentwintigjarige monteur, die vervolgens voorkomt, was de 1ste december wel een ongeluksdag. Hij reed volgens de tenlastelegging op roekeloze en te snelle wijze over de hoofdweg van Oranjestad naar Santa Cruz en kon daardoor een 70 jarige wandelaar niet ontwijken. Het slachtoffer werd met beenbreuken naar het hospitaal gebracht en is na een langdurig ziekbed overleden aan longontsteking. De man zou weliswaar, volgens beklaagde, midden op de weg hebben gelopen, maar de officire wijst er op, dat de wagen links van de weg tot stilstand kwam en het slachtoffer ook op de linkerhelft van de weg lag.

Beklaagde heeft al vier jaar een rijbewijs en een blanco strafkaart.

Eis: drie maanden waarvan twee voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en twee jaar ontzegging van de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen. Beklaagde houdt vol onschuldig te zijn.

De rechter, rekening houdend met de blanco strafkaart van verdachte, vonnist met drie maanden, waarvan twee weken onvoorwaardelijk en de rest voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en ontzegging van de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen, voor de duur van twee jaar.

Verwachte K.N.S.M.-schepen

Oranjestad. — Op 19 april wordt de Helicon verwacht, komende uit Amsterdam - Curaçao en met bestemming Kusthavens en New Orleans.

Op 23 april komt de Osiris uit New York, Amsterdam, met bestemming en Europa.

Op 26 april de Charis uit New Orleans en Venezolaanse havens, bestemming Curaçao-New Orleans.

Op 27 april de Prins der Nederlanden, uit Amsterdam, Curaçao met bestemming en grote Antillen.

Tenniswedstrijden Lago Sport Park

Oranjestad. — Zaterdagmiddag Heren singles A. Henriquez tegen C. Batson en Stenfert Kroeze geen A Tjam Fook. Zondagmiddag heren heren doubles B-klasse G. Schroth-P. Holsberger tegen C. Kipp en A de Graaf, M. Koome - M. Riem tegen H. Kuiperi - S. Frigerio.

Zondagmiddag heren doubles A-klasse Baden - Stenfert Kroeze tegen Batson Malmberg.

Sportprogramma

Oranjestad. — Voor het Koningin Juliana Knockout tournooi staan de volgende wedstrijden op het programma: In de hoofdklasse heden, zaterdagavond in het Wilhelminastadio Aruba Jrs. versus Jong Aruba.

Zondagmiddag in het stadion voor de A-klasse S.C.A. tegen La Fama.

In de B-klasse zaterdagmiddag Dos Caminos en Jong San Nicolas in het stadion en Mariniers tegen Sport Boys op het S.C.N. terrein. Zondagmiddag Mosaico tegen de West op het S.C.N. terrein en Universal tegen Brittania op het Estrella terrein.

In de Reserve-klasse komen vanmiddag tegen elkaar uit S.C.A. en RCA II op het SCA terrein zondagmiddag Riverplate II tegen de winnaar van SCA II en RCA II en Aruba Jrs. II tegen La Fama II.

In de juniorenklasse: Zaterdagmiddag op het RCA terrein Trappers tegen Jong Aruba en Estrella tegen Dakota. (Aruba Juniors terrein).

Zondagmiddag UnionJuvenil tegen de winnaar van Trappers en Jong Aruba.

Ingezonden

De Muziekschool

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Velen op Aruba hebben uit Uw courant van Donderdag vernomen, dat wij de Heer Hasselaar als directeur van de Arubaanse Muziekschool binnenkort zullen moeten gaan missen. En wat misschien nog erger is, met de Heer Hasselaar, ook Mevrouw Hasselaar.

Door meningsverschillen, volgens Uw bericht, die op het persoonlijke vlak liggen moet nu een van Aruba's beste muizek-leeraren maar verdwijnen. En kennelijk wordt niet gevraagd wat het echtpaar Hasselaar voor Aruba en zeer in het bijzonder voor het volkskind van Aruba betekend heeft en nog kunnen betekenen hier op Aruba.

Een klacht is de zgn. selecte groep uit de zgn. bovenlaag, levend in een zekere Montmartre sfeer en stijl is het niet eens met de wijze waarop een verdienstelijk man als Hasselaar werkt en dan besluit men maar zonder meer aan de Sticusa een brief te schrijven om het contract met de Heer H. niet te verlengen. En de Sticusa die toch al zo weinig sympathie heeft, trapt er nog in ook.

Met Stalin en Hitler zijn helaas nog niet alle dictators van het toneel verdwenen, men handelde alsof er geen bestuur van de Arubaanse Muziekschool bestaan heeft!

Er is hier nog veel over te zeggen meneer de redacteur, de schade die men aan het Culturele leven van Aruba toebrengt is groter dan men wel kan beseffen, mensen die geheel buiten onze gemeenschap leven hebben een beslissing genomen en wij mogen straks met de stukken zitten. Gezien de droeve ervaring die men met verschillende andere leraren heeft opgedaan had men mogen verwachten, dat het bestuur van het CCA wel wat voorzichtiger tewerk zou zijn gegaan. Men zal vervangers voor het echtpaar Hasselaar met een lantaarntje moeten zoeken.

Bewust of onbewust wanbegrip kan veel vernielen.

Vader van een leerling.

Vliegongeluk in MEXICO eist 26 doden

Mexico. — Bij Kino Bay in het Noord-westen van Mexico is gisteren een tweemotorig passagiersvliegtuig van de Mexikaanse luchtvaartmaatschappij „vliegende tijger" verongelukt. 26 inzittenden en vijf bemanningsleden, zijn om het leven gekomen. Alle slachtoffers waren Mexicanen.

Het toestel was op weg van Mexicali naar de hoofdstad Mexico. Volgens ooggetuigen probeerde de piloot een noodlanding op het strand van Kino Bay, op 60 km van de havenstad Guayama, te maken. Doch even voor het toestel aan de grond kwam, ontplofte het. Wrakstukken en lijken lagen vanochtend over het gehele strand verspreid.

Een „SNACK" op FORT NASSAU

Willemstad. — Des morgens om 10.30 uur is alles op Fort Nassau „aan kant", de koffie is intussen bruin geworden en de eerste bezoekers van de dag zijn welkom. Het is goed toeven daar op dat hoge terras in de morgenuren. Het is er rustig, er staat een koele zeebries, het unieke uitzicht op de haven, dat alles maakt Fort Nassau de ideale plaats om even de ochtendkoffie te gaan genieten. Het ritje erheen is al een prettige onderbreking, en parkeerproblemen kent Fort Nassau niet.

De zakenman, die, hetzij alleen, hetzij met een relatie, even snel wil lunchen, kan ook uitstekend op Fort Nassau terecht. Voor zijn relatie is het „weer eens wat anders", en als het menu „van de dag" wordt gekozen, dan is een uitstekende lunch in een wip op tafel. Natuurlijk kan ook à la carte worden geluncht en ook de meest exquisite spijzen van minder alledaagse aard kunnen binnen zeer korte tijd worden geserveerd. Een telefoontje in de morgenuren met het verzoek om „dan en dan" een lunch, bestaande uit „dat en dat", klaar te hebben, is voldoende. Restaurant Fort Nassau heeft ruime, airconditioned eetzaaltjes voor 6 tot 12 en voor 12 tot 22 of meer personen.

In Nederland is het de gewoonte dat na kantoor even ergens wordt neergestreken om onder een drankje en een klein hapje de cijfers en zakenproblemen van de dag van zich af te zetten. Tussen half 6 en half 8 serveert Restaurant Fort Nassau het zg. „aangeklede borrel". Het is een goed idee om met enkele zakenvrienden of collega's in een auto naar Fort Nassau te stappen en dan de echtgenoten uit te nodigen om met de kinderen ook naar boven te komen, om te genieten van het prachtige uitzicht, de zonsondergang met zijn kleuren, en het langzaam donkeren van het eiland. En als de maag begint te knagen, dan kan uitkomst worden gebracht door een sla-tje, of een belegd broodje. Deze belegde broodjes zijn ook in Holland welbekend: broodje lever, broodje pekelvlees, broodje half-om, broodje leverworst, enz. Verder zijn er natuurlijk bitterballen, croquetten, gehakt balletjes, zure leverworst en dergelijke „apetizers". En als dan de lichten over stad en Isla aangaan, is het nog juist tijd genoeg om de kinderen op het normale uur in bed te krijgen.

Het Restaurant zelf, met zijn intieme sfeer, is open van 7 uur 's avonds tot half elf. Daarna is de keuken open voor snacks, broodjes en andere eenvoudige hapjes tot middernacht. Dit is voor de bioskoopganger een prachtige gelegenheid om even in de heerlijke avondlucht van het Fort Nassau, of in de airconditioned bar, na te kaarten over de film, onder het genot van een drankje of een kopje koffie met een klein hapje. Ook voor mensen, die 's avonds even een rondje gaan rijden alvorens het bed in te stappen is Fort Nassau een welkome stopplaats. Tot 1 's nachts is Restaurant Fort Nassau geopend. Des morgens om half 11 gaat het open, behalve op zondagmorgen, dan is de bezoeker om 9 uur al welkom. Op maandag is het Restaurant gesloten.

—x—

Rehoboth. — Het Weizmann-instituut te Rehoboth in Israël heeft een nieuw soort luidspreker ontwikkeld waarbij in de plaats van de conventionele papieren conus gebruik wordt gemaakt van een plaat membraan, voorzien van een zig-zag draadwinding, dat in een magnetisch veld tot trilling wordt gebracht. Deze platte luidspreker kan de geluidsgolven onvervormd reproduceren.

Zoals ik het zie

Eerbiedig

Bij de jongste begrotingsvergadering heb ik de regering gevraagd om de Regeringsvoorlichtingdienst onder leiding van een vakman te plaatsen. Het gedoe van het ogenblik maakt de Antillen naar buiten belachelijk.

De minister-president gaf toe, dat de kwaliteit van de uitzendingen niet al te best was, maar hij meende, dat het niet om de kwaliteit, doch om de inhoud ging.

Overigens was de regering uitermate tevreden. Weinig kon ik toen vermoeden, dat de Antillen op het punt stonden opnieuw een slechte beurt te maken.

x x x

Over alle zenders wordt dagelijks een opwekking uitgezonden, waarbij de luisteraars uitgenodigd worden een bijdrage te storten voor het verjaarsgeschenk voor H.M. Koningin Juliana. Deze uitzendingen vinden plaats in de landstaal, in het Nederlands en in het Engels.

De Nederlandse en de Engelse uitzending worden uitgesproken door een stem van de Regeringsvoorlichtingsdienst.

De Nederlandse tekst bevat o.a. deze woorden: „en ook kunt U Uw bijdrage *deponeren* in de collectebussen", waarmee de Nederlandse taal dus met een nieuw werkwoord verrijkt is.

Een dergelijke vergissing kan voorkomen; wij maken er ons hier vrolijk over; gelukkig worden de Nederlandse uitzendingen buiten de Antillen niet begrepen.

x x x

Maar die in de Engelse taal worden overal verstaan tot waar onze zenders reiken.

Het gebruikte Engels is.... geen Engels.

De uitspraak is kinderlijk en de gebruikte taal ook. Wie is „our respectful queen"?

x x x

Afgezien van het onbeholpene van deze uitzendingen is daar het feit, dat de radio-omroepen niet tegen de Regeringsvoorlichtingdienst durven op te treden. Zij denken er niet over hun stem te verheffen tegen de aangeboden uitzendingen, hoe slecht zij ook mogen zijn.

Liever draagt men de verantwoordelijkheid voor het gebrabbel dan de kans te lopen op bepaalde lange tenen te gaan staan.

P. van der Hoeven

Varia Venezolana

In Cairo heeft de Venezolaanse minister voor het mijnwezen, Juan Perez Alfonso, die daar als hoofd van de delegatie van waarnemers de olieconferentie bijwoont, gezegd, dat er onderhandelingen zijn met de grote oliemaatschappijen over een verhoging van de Venezolaanse olieprijzen. De Venezolaanse regering zou deze prijzen gelijk willen maken aan die van de Verenigde Staten. Indien de maatschappijen, die onlangs de prijzen verlaagden niet toegeven, zo zei de Minister, dan overweegt Venezuela een bindende minimumprijs in te stellen en voortaan prijscontrole op de olie uit te oefenen. ● De Amerikaans/franse cabaretster Josephine Beker, die reeds negen kinderen van vele rassen, nationalisten en geloven bijeenbracht als geadopteerde kinderen, heeft nu haar „gezin" uitgebreid met een Venezolaans jongetje. Het is een achttien maanden oud indiaantje van de Goajira stam. Eigenlijk zocht Josephine een wees, maar die heeft zij niet gevonden. Dit jongetje heeft wel ouders, die hem echter hebben opgegeven, omdat ze geloven er goed aan te doen hem een opvoeding te doen geven door de rijke Josephine. Wij zouden hem nooit zulke kansen in het leven kunnen geven, zeiden de ouders. ● Het blad „Le Religion" waarschuwt voor de ernstige, anti democratische gevaren van een politiek van discriminatie ten aanzien van geboren Venezolanen en immigranten. Indien men een vreemdeling toelaat tot het land, moet men hem ook alle rechten om zijn brood te verdienen geven, betoogt het blad. Dit naar aanleiding van een aktie om op de autobussen en taxis van Venezolanen te zetten „Criollo driver". Deze anti buitenlanders aktie noemt het blad zeer bedenkelijk en een staaltje van een politieke aktie welke gericht is op een „verdeel en heers". Elke vorm van discriminatie is anti democratisch en strijdt tegen de belangen van de gemeenschap. ● Venezuela heeft zich teruggetrokken uit de voorronden voor de tennis Davis Cup. Dit vooral in verband met een blessure aan het been van de bekende Curacaoenaar en tot venezolaanse tennisspeler Iyo Pimentel. De voorzitter van de nationale tennisbond zeide dat zonder Pimentel Venezuela te weinig kans heeft.

Tegucigalpa. — In de Nicaraguaanse ambassade te Tegucigalpa (Honduras) is een bom ontploft, die flinke schade aanrichtte, maar niemand verwondde. Voorts sloot de regering van Honduras in La Paz een hogeschool, waarvan de studenten in staking zijn gegaan.

DE CHEVROLET GRIL IN APRIL

Willemstad. — Er schijnt onder het publiek enige misverstand te bestaan wat betreft de Extra Kortingen, welke gedurende de maand april door de firma E. Moreno Brandao & Sons Chevrolet-dealers, toegestaan worder aan kopers van 1959 Chevrolet-personenwagens. Zoals uit de advertenties in de plaatselijke dagbladen alsook door de radio, bekend is gemaakt, zal iedere koper gedurende de maand april in de gelegenheid worden gesteld een extra korting te genieten van minimum f 100,— en maximum f 500,—. Dit houdt in, dat ieder koper bij aankoop van een wagen, behalve de gebruikelijke korting voor kortante betaling, deze biezondere korting zal genieten naar gelang het bedrag van de korting, dat zij trekken.

Aangezien bij elke aankoop de mogelijk van f 100,— tot en met f 500,— extra kortingen worden aangeboden bestaat de mogelijkheid voor elke koper om een biezondere korting te krijgen van f 500,—. Dit is dan natuurlijk in het gunstigste geval. In ongunstigste geval, daarentegen, krijgt de koper tenminste f 100,— extra korting. De Chevrolet Gril in April biedt de kopers deze maand dus in elk geval belangrijke voordelen bij de aankoop van een nieuwe wagen. Het is dan ook niet te verwonderen, dat nu reeds menigeen gebruik heeft gemaakt van deze aanbieding, welke, naar wij vernemen, geldig is tot 30 april as.

Arabische landen wensen overeenkomst met VENEZUELA

New York. — Sommige hoge functionarissen in de Arabische landen bepleiten het sluiten van een overeenkomst tussen Venezuela en de olieproducerende Arabische landen om de olieproduktie te beperken en daardoor een daling van de olieprijs tegen te gaan. Dit wordt gemeld door het „Wall Street Journal". Volgens dit blad is bovenstaande mededeling gedaan door het hoofd van het Arabische bureau voor olie-aangelegenheden, Sheik Abdullah Tarikisaudi, een van de meest invloedrijke figuren op het gebied van de oliepolitiek.

De Nationale Perzische Petroleummaatschappij heeft twee waarnemers naar de Arabische Olieconferentie te Cairo gezonden, maar het is niet juist te beweren, dat Perzië aan deze conferentie deelneemt, zo is officieel te Teheran verklaard.

Men zette uiteen, dat de beide waarnemers opdracht hebben de werkzaamheden van de conferentie te volgen, maar niet om er aan deel te nemen.

Kopenhagen. — Het hooggerechtshof van Kopenhagen heeft woensdag het vonnis bekrachtigd tegen de 63-jorige voormalige Deense diplomat Einar Blechingberg, die tot acht jaar gevangenisstraf was veroordeeld wegens spionage. Hij had geheime dokumenten, waaronder stukken over de NAVO, aan een agent van een buitenlandse mogendheid overhandigd.

Hedenmorgen vond de opening plaats van „American Modes" aan de Breedestraat 112 (Otrabanda). Voor de opening bestond zeer grote belangstelling, zoals bovenstaande foto toont. Reeds gisteravond verdrongen zich vele belangstellenden voor de étalages. Wij kunnen eenieder aanraden een bezoek te brengen aan deze uitstekend ingerichte zaak, die ongetwijfeld een aanwinst is voor de reeds rijk aan winkels bedeelde Breedestraat.

BEGIN van RUMOER in de Nederlandse hockey-wereld

De Olympische eed moge volgend jaar te Rome weer zo vals klinken als het schone levenslied van Ketelbinkie uit de mond van een bedrijvige keukenmeid, voor de hockeyspelers geldt dat stellig niet. Aan hun amateurstatus twijfelt niemand. Zo vertrouwd echter is men zo langzamerhand met die valsheid, dat men zich gaat afvragen, of die onaanvechtbare status voor de hockeyspelers en het hockeyspel als een voordeel dan wel als een nadeel moet worden gezien.

Juist vanwege die amateurstatus is schrijven over hockey een delicate zaak. In feite begeert de hockeywereld in het geheel niet, dat zij in het middelpunt van de belangstelling wordt geplaatst. Sterker nog: zij vreest het. Zij wenst te zijn en te blijven een vrij exclusieve kring van mensen, die puur voor hun genoegen gewapend met een stok, achter een kleine bal draven en die zich na het spel verzamelen, vriend en vijand, om bij een koele dronk hockey- en vele andere problemen ter tafel te brengen. Een genoegen, waarmede een buitenstaander zich niet behoeft te bemoeien en dat overigens ook geen hoge aspiraties heeft. Ongeveer hetzelfde treft men nog aan bij enkele oude voetbalclubs. Dreigt er degradatie, dan wil men zich wel even een beetje opoffering getroosten, maar beslist niet meer dan dat.

Misschien zou het in de gehele sportwereld gezelliger en prettiger zijn, indien diezelfde geest alle sportbeoefenaars beheerste. Misschien. Misschien ook niet. In elk geval is het aldus overal begonnen, ook in Nederland, toen Pim Muller optrad als importeur van allerlei takken van sport. Maar de tijd schrijdt voort en laat niets en niemand onberoerd. Ook de hockeysport niet, al verzet men zich daar tot het uiterste.

De nationale hockeyploeg heeft altijd samen met India, Pakistan en Groot Brittannië de toon aangegeven. In alle Olympische toernooien deelden zij de medaljes en zij bereikten dit succes zonder al die ver doorgevoerde training, welke het kenmerk is van deze tijd in vrijwel alle andere takken van sport. De kentering is evenwel gekomen na Helsinki 1952. De alarmkreet van Karel Lotsy, dat de vaderlandse sportbeoefenaars harder moesten worden, gold evenzeer voor de hockeyploeg, ook al kon deze zich nog juist staande houden en het podium der ere beklimmen.

Wat voordien nooit was gebeurd, geschiedde met het oog op Melbourne: de nationale ploeg bereidde zich zeer intensief voor. Eerst eenmaal, daarna zelfs tweemaal per week kwamen de kandidaten bijeen voor een centrale training. Uit India kwam trainer Reg Norris, die de spelers eerst onder de leiding van ex-sprinter Chris Berger liet leren lopen en vervolgens de technische training ter hand nam. Norris, eens zelf een ster in de Indische sterrenploeg, droeg een wrok mee in zijn hart. Een wrok tegen zijn eigen land, dat van zijn diensten geen gebruik wilde maken. Die wrok werd de drijfveer bij zijn werk in Nederland. Hij hoopte de ploeg zo ver te kunnen krijgen, dat deze te Melbourne in staat zou zijn India te verslaan, hetgeen tot dusverre in een officiële wedstrijd nog nooit iemand is gelukt.

Misschien was het gelukt. Wie zal het zeggen? Met Melbourne in zicht was de Nederlandse ploeg sterk. Zeer sterk. De sterkste van Europa, niettegenstaande Norris ook hier stuitte op tegenstand. Een tegenstand, die kon worden beschouwd als een symptoom van de zich opdringende veranderingen in de gehele sport, die ook de hockeywereld niet onberoerd lieten.

Nederland ging niet naar Melbourne. Alle inspanningen, alle opofferingen waren vergeefs. Uit de verte keken de spelers toe en zagen, hoe andere landen zich op het voorplan drongen, hoe hockey zich bleek te hebben verbreid over de wereld en hoe India, Duitsland, Groot Brittannië en Pakistan de plaatsen voor zich opeisten, die tot de Spelen van Rome 1960 hun waarde zouden behouden. Hield men bij de indeling van de deelnemers aan de Olympische Spelen niet altijd rekening met de eindstand van de vorige Spelen?

Het besluit van het NOC niet naar Melbourne te gaan plus de wetenschap, dat mede als gevolg daarvan de taak te Rome aanzienlijk zou worden verzwaard, bleef in de vaderlandse hockeywereld niet zonder gevolgen. Er kwam een reactie. Coach Rein de Waal trok zich terug. Verscheidene spelers stelden zich niet meer beschikbaar of liepen zo ver terug in vorm, dat zij moesten worden vervangen.

Thans, drie jaren later, heeft men de gevolgen nog niet overwonnen. Men moet een nationale ploeg vormen uit jongeren en groot talent schuilt er onder hen niet.

Nederlandse Sportbrief

Er is een begin van enig rumoer in het hockeywereldje. Er wordt in de competitie te hard gespeeld. Men spreekt zelfs van ruw. De een wil kleinere competities, de ander juist grotere. De een wil een landelijke hoofdklasse, de ander ziet daarin alleen maar gevaren. Er zijn er, die opnieuw een trainer uit India willen laten komen. België heeft er ook een en Norris traint de Italianen. Anderen zien daarvan het nut niet in en menen, dat men ook wel met eigen krachten kan slagen.

Er zijn duidelijk twee stromingen, al behoeft men daarbij niet onmiddellijk aan conflicten te denken. De ene stroming wil houden, wat zij heeft en blijven, die zij is, de andere stroming wil vooruit, wil meedoen en wil van het hockeyspel wat meer maken dan een verpozing. De kandidaten voor de nationale ploeg oefenen weer een keer per week onder leiding van Chris Berger in het Olympisch Stadion. Dick Loggere heeft de leiding van de technische kant van de training op zich genomen en op vele zaterdagmiddagen reeds hebben allerlei combinaties oefenwedstrijden gespeeld. Hoge verwachtingen hebben die oefeningen stellig niet gewekt en eerlijk gezegd staat men zeer sceptisch tegenover de kansen in de ontmoetingen met Belgen, Duitsers en Engelsen, die deze maand op het programma staan. Reeds wonnen de Belgen te Amsterdam met 1-0!

Van de resultaten van deze ontmoetingen zal vermoedelijk wel afhangen, wat er in de hockeywereld gaat gebeuren en welke stroming de overhand zal krijgen. De een wil voor de nationale ploeg de sierlijke Indische speelwijze handhaven, de ander is er van overtuigd, dat dit spel weinig mogelijkheden meer biedt en dat er, zoals bijvoorbeeld de Duitsers, met een beetje voetbalmentaliteit veel meer te bereiken valt.

Groot, zeer groot zijn inderdaad de verschillen van opvatting en het is zeker kenmerkend, dat jhr Quarles van Ufford behoort tot de vooruitstrevende partij.

Hij is altijd de bezielende leider van de ploeg geweest en ook internationaal is hij een man van enorme betekenis. Hij heeft het zelfs gebracht tot het voorzitterschap van de internationale hockeybond. Hij is 67 jaar en trekt zich na dit seizoen terug als secretaris-penningmeester van de Kon. Hockey Bond. Hij is van plan zijn inzichten in de verdere ontwikkeling vast te leggen en aan de bond na te laten bij zijn afscheid. Hij was wel te Melbourne en heeft daar zijn ogen de kost gegeven. In dat Olympische toernooi lag de toekomst duidelijk uitgestippeld voor landen, die willen meetellen. Het is gevaarlijk hockey te vergelijken met voetbal of die twee in een adem te noemen, maar toch wordt onherroepelijk de hockeywereld geconfronteerd met dezelfde moeilijkheden en problemen, die de voetbalwereld reeds grotendeels heeft overwonnen.

Wat er met het oog op Rome bij de voorbereiding van de nationale ploeg volgend seizoen gaat gebeuren, is nog niet duidelijk. Wellicht komt er toch nog een Indische trainer. Wellicht neemt de ploeg weer, zoals in 1955, deel aan de nationale competitie. Het landentoernooi in october van dit jaar te Munchen, waar zelfs India verschijnt, zal zo nodig wel de laatste aanwijzing vormen voor wat de leiders te doen staat. Er rest dan nog ongeveer een jaar en in een jaar kan veel gebeuren, indien men het althans wil laten gebeuren. En het is het ruimschoots waard alles te doen, wat mogelijk is om de ploeg tot het uiterste getraind naar Rome te zenden, want Rome heeft in zekere zin een aangename verrassing voor de Nederlanders. Een soort van beloning voor bewezen diensten in het verleden zou men het zelfs kunnen noemen. Want bij de keuze van het wedstrijdsysteem voor de Spelen te Rome is men afgeweken van wat gebruikelijk was. Wij zouden dat het afscheidsgeschenk van jhr. Quarles van Ufford aan onze nationale ploeg willen noemen, want de ploeg krijgt te Rome precies dezelfde kansen als de minnaars van Melbourne!

Ten eerste staat het wel vast, dat Nederland tot het toernooi wordt toegelaten, ook al zijn er dan 25 aanmeldingen en al mogen er maar zestien naar Rome. Doch er is meer. Die zestien landen worden verdeeld over vier poules. Aan het hoofd van elke poule komt weliswaar een van de ploegen, die te Melbourne tot de eerste vier behoorden, zodat de mogelijkheid bestaat, dat Nederland met India in een poule komt, doch een nederlaag betekent dan toch nog niet, dat Nederland is uitgeschakeld. Uit elke poule gaan namelijk twee ploegen over naar de laatste acht en deze worden opnieuw verdeeld over twee poules met dien verstande, dat elke ploeg daarin andere tegenstanders treft.

In de halve finales komen dan van elke poule de hoogstgeplaatste twee ploegen, waarbij de nummers een spelen tegen de nummers twee. Het is derhalve mogelijk, dat Nederland in zijn eerste poule verliest van India en tenslotte toch nog de finale tegen ditzelfde land bereikt.

Voor het zo ver is, zal er echter in het Nederlandse hockeywereldje wel het een en ander moeten veranderen. Zeer veel zelfs, vrezen wij voor de „behoudende" partij.

B. M. Schilperoort.

Nieuws van de Schaakvereniging „Capablanca"

Willemstad. — In de op 13 april l.l. gehouden Algemene Ledenvergadering in het R. K. Zeemanshuis werd de volgende bestuur-, wedstrijd-, pers-, propaganda-, en kascommissies vastgesteld:

Voorzitter J. La Paz; vice-voorzitter Drs. W. Donner; secretaris Ch. Fernan; 2e secretaris O. Martina; Penningmeester C. M. Thomas; Commissarissen P. E. Marten, L. Renaud.

Kascommissie C. Pang-Atjok, D. Henriquez, H. M. Thomas.

Wedstrijdcommissie L. Renaud, P. Tomsjansen, A. J. Mamber.

Pers en propaganda J. M. Clemencia, O. Martina, J. Plaate.

In verband met de grote toename van het aantal leden, was het Bestuur genoodzaakt om te zien naar een grotere lokaliteit. Dit is gelukt en maandag a.s. verhuist onze vereniging naar het St. Thomascollege aan de Hoogstraat (tegenover het Kransgebouw). De heren leden worden verzocht vóór acht uur aanwezig te zijn.

Het programma voor de achtste ronde (alsmede voor enige uitgestelde partijen) luidt als volgt:

Groep I

Hubert Lasten — Marcel Vinck
M. Libier — E. A. Penso
Ruben Martis — Ch. O'Niel (3e ronde)

Groep II

J. Plaate — R. Martina
P. Tomsjansen — Palm
Os. Merien — B. N. Elstak (2e ronde)
J. La Paz — G. Villareal (1e ronde)

Groep III

Rafaela — J. Vaseur
J. Baerecke — R. Isebia
O. Martina — I. Muller
D. Henriquez — W. Chayadi
A. Th. Cratsz — R. v.d. Veen
M. Jansen — E. Isenia.

Een speciale trainingsavond voor nieuwe leden zal alsnog worden vastgesteld.

Tafeltennis om de Julianabeker

„Los Millonarios" verslaan H. F. S. met 6—3

Willemstad. — De gisteravond gespeelde halve finale tussen de teams van Los Millionarios en H.F.S. is een slopende zenuwenwedstrijd geworden, die veel van de spelers vergde, maar desalniettemin het aanwezige publiek heeft geboeid.

Het was een wedstrijd, waarin het verrassingselement hoogtij vierde.

Uiterst gekoncentreerd, te gekoncentreerd zelfs, bespeelden de tegenstanders elkaar en het was deze koncentratie, welke het publiek boeide.

De eerste zes wedstrijden gingen gelijk op (3—3), waarna de spelers van Millionarios het beste van het spel in handen kregen en de uiteindelijke score op 6—3 in hun voordeel brachten. Wentwoord was de grote man bij de Fellows door twee overwinningen te boeken; hij verloor zijn laatste partij op het nippertje.

Vlieg won al zijn partijen voor „Los Millionarios".

Maandag as. spelen de teams van Barge's Bad en E.N.J. tegen elkaar in Club Comercio. De winnaar ontmoet Millionarios in de finale, welke wordt verspeeld op woensdag, 29 april 1959.

In onze editie van maandag komen wij meer gedetailleerd op deze wedstrijd terug.

De uitslagen waren als volgt:

Los Millionarios — H.F.S.

De Windt — Wentwoord: 0—1
(17—21, 13—21)
Bakhuis — Alfonso: 1—0
(21—14, 22—20)
Vlieg — Krips: 1—0
(21—15, 21—23, 21—17)
Bakhuis — Wentwoord: 0—1
(21—19, 10—21, 17—21)
De Windt — Krips: 0—1
(17—21, 19—21)
Vlieg — Alfonso: 1—0
(21—14, 21—12)
Bakhuis — Krips: 1—0
(21—11, 21—13)
Vlieg — Wentwoord: 1—0
(21—19, 21—19)
De Windt — Alfonso: 1—0
(21—19, 13—21, 21—12)

De voetbalwedstrijd België — Nederland

De voetbalwedstrijd tussen de teams van Nederland en België, die morgen wordt verspeeld, zal door de radiostations van Curom en Hoyer worden gerelayeerd. Aanvang 8.45 uur des morgens.

Nieuw bestuur SITHOC Volleyball-afdeling

Willemstad. — Het nieuwe bestuur van de Volleyball-afdeling van Sithoc ziet er nu als volgt uit: J. A. A. Elmondalek, voorzitter; E. J. Mambi, vice-voorzitter; J. E. Kibbelaar, secretaris, T. H. Hypolito, 1e penningmeester; E. Neumann, 2e penningmeester; S. T. Pietersz, alg. commissaris, J. E. Bislick, commissaris.

Fransen erkennen Duitsers als Herenvolk

Parijs — De Parijse hotelhouders geven „strikt zakelijk gezien" de voorkeur aan de Duitse toeristen. Dit werd gezegd in een artikel over het gedrag van buitenlandse toeristen, dat verschenen is in het Parijse blad voor zakenlieden „Les Echos".

De Duitsers, zo luidt de conclusie, zijn „vriendelijk tegenover de hotelleiding en het personeel, zij zijn royaal met fooien, weten gemakkelijk geld uit te geven en stellen geen hoge eisen".

Pijnlijk

Een festijn — compleet met champagne en redevoeringen — ter gelegenheid van de uitreiking van de Hans-Andersenprijs van 5000 kronen aan de Deense auteur Hans Brix moest worden afgelast nadat de gasten tevergeefs hadden gewacht op de hoofdpersoon. Tenslotte gaven de organisatoren met een rood hoofd van schaamte toe, dat zij hadden vergeten de prijswinnaar uit te nodigen.

DOMINO-Toernooi om Koningin JULIANA-Wisselbeker

Willemstad. — Het programma van het Domino-tournooi om de Koningin Juliana-Wissel-beker is als volgt:

In Club lokaal D.O.W.

Maandag 20 april 1959 20.00 uur
D.O.W. vs Postkantoor Winnaar A.
Dinsdag 21 april 1959 20.00 uur
Douane vs Radiodienst Winnaar B.
Woensdag 22 april 1959 20.00 uur
Donafi vs Gevangenbewaarder Winnaar C.
Donderdag 23 april 1959 20.00 uur
P.S.V. vs Stadhuis Winnaar D.
Vrijdag 24 april 1959 20.00 uur
Winnaar A vs Winnaar B Winnaar I.

In Club C.V.B.

Maandag 20 april 1959 20.00 uur
Telefoondienst vs Econ. Zaken Winnaar E.
Dinsdag 21 april 1959 20.00 uur
Kadaster vs Waterleiding Winnaar F.
Woensdag 22 april 1959 20.00 uur
Havendienst vs Volksgezondh. d. Winnaar G.
Donderdag 23 april 1959 20.00 uur
Gele Koortsbestr. vs Bevolking Winnaar H.
Vrijdag 24 april 1959 20.00 uur
Winnaar C vs Winnaar D Winnaar J.

In Club lokaal D.O.W.

Maandag 27 april 1959 20.00 uur
Winnaar E vs Winnaar F Winnaar K.
Dinsdag 28 april 1959 20.00 uur
Winnaar G vs Winnaar H Winnaar L.
Woensdag 29 april 1959 20.00 uur
Winnaar I vs Winnaar J Winnaar M.
Woensdag 29 april 1959 20.00 uur
Winnaar K vs Winnaar L Winnaar N.

FINALE

In Club lokaal op donderdag 30 april 1959 om 11.00 uur v.m.:
Winnaar M vs Winnaar N Winnaar O.

AJAX — ENSCHEDE 2—2: Het eerste van de twee wonderlijke doelpunten, die in de laatste minuten van de wedstrijd door Ajax werden gemaakt. In het midden ziet men Enschede-keeper van der Windt en Odenthal de op een Enschede-speler afstuitende bal langzaam in het doel verdwijnen. Links van der Kuil.

SPARTA — RAPID J.C. - Dit had voor Sparta een doelpunt kunnen worden als midvoor Daniels maar hoger had kunnen springen. De Rapid-doelman Jacobs kon echter met uitgestrekte arm be bal bemachtigen, terwijl rechtsback Brull toekeek.

SCHWARTZ stelt Nederlands elftal volgens verwachtingen samen

Amsterdam. — Overeenkomstig de verwachtingen heeft bondscoach Elek Schwartz het Nederlandse elftal als volgt samengesteld:

Doel: De Munck (D.O.S.).

Achter: Wiersma (P.S.V.) en Kuys (N.A.C.).

Midden: Notermans (Fortuna '54), Van der Hart (Fortuna '54) en Klaassens (V.V.V.).

Voor: Van der Kuil (Ajax), Rijvers (Feijenoord), Van der Linden (D.O.S.), Lenstra (Sportclub Enschedé) en Moulijn (Feijenoord).

Reserves: Pieters Graafland (Feijenoord), Kraay (D.O.S.) en Bosselaar (Sparta).

Canjels heeft nog zoveel last van enkelblessure, dat Schwartz het niet verantwoord achtte hem op te stellen in de wedstrijd tegen België.

Het team wijkt slechts op twee plaatsen af van de ploeg, die verleden week woensdag met 3—4 van de London Combination verloor. Van der Linden neemt de plaats in van de geblesseerde Canjels en Moulijn — weer hersteld — verdrong Bosselaar van de linksbuitenplaats.

In vergelijking met het elftal, dat op 2 november 1958 in het Feijenoord Stadion met 2—0 van Zwitserland won, zijn er twee wijzigingen in de ploeg. Van Wissen — overtraind — en Kruiver — geblesseerd — raakten beiden hun plaats kwijt.

Cleveland wint vijfde wedstrijd door 4-3 zege op KANSAS

ORLANDO CEPEDA slaat zijn vierde HOMER van het jaar

American League

Cleveland 4
Kansas 3

Door twee errors van third-baseman Hal Smith van de Kansas City Athletics in de negende inning scoorden de Cleveland Indians een run, die hun een 4—3 zege bezorgde waardoor zij na vijf wedstrijden nog steeds ongeslagen bleven. Dorrell Herzog, Roger Maris en Hal Smith sloegen homeruns voor de Athletics, Vic Power voor Cleveland. Dick Brodowski was de winnende pitcher, en Bud Daley de verliezer.

Boxscore:

				R	H	E
Kansas City	000	200	100	3	5	3
Cleveland	010	100	101	4	8	0

Boston 4
Yankees 0

Tom Brewer pitchte gistermiddag een „shut-out" op Yankees, stond slechts twee hits toe voor een 4—0 overwinning van de Boston Red Sox, die negen hits sloegen tegen verliezer Bob Turley.

Boxscore:

				R	H	E
New York	000	000	000	0	2	1
Boston	100	030	00-	4	9	0

Chicago 6
Detroit 5

Jim Rivera sloeg een „double" in de achtste inning, die goed was voor twee runs, waardoor de Chicago White Sox met 6—5 van de Detroit Tigers wonnen. Detroit verloor zijn zesde achtereenvolgende wedstrijd. Eddy Yost en Al Kaline sloegen homers voor de verliezers. Norman Cash had een 3-run homer voor Chicago. De Cubaan Arias was de winnende pitcher in relief voor Dick Donovan. Ray Narleski verloor in relief voor Frank Lary.

Boxscore:

				R	H	E
Detroit	010	021	001	5	14	0
Chicago	000	301	02-	6	7	0

Baltimore 4
Washington 3

Gene Woodling's „pinch-hit sacrifice fly" met drie man op de bases in de achtste inning scoorde de winnende run voor de Baltimore Orioles in hun wedstrijd tegen de Washington Senators.

Boxscore:

				R	H	E
Washington	030	000	000	3	6	0
Baltimore	100	002	01-	4	7	1

Winnaar: Pappas, verliezer Hyde.

De stand in de American League is na de gisteren gespeelde wedstrijden als volgt:

	gew.	verl.	acht.
Cleveland	5	0	-
Chicago	5	2	1
New York	3	2	2
Boston	3	2	2
Washington	2	3	3
Baltimore	2	3	3
Kansas City	2	4	3½
Detroit	0	6	5½

Wedstrijden van vandaag:

New York in Boston. Duke Maas (0—0) tegen Edward Bowsfield (0-0)

Kansas City in Cleveland — Raymond Herbert (0—0) tegen Don Ferrarese (1—0).

Detroit in Chicago. Billy Hoeft (0—0) tegen Ray Moore (0—0).

Washington in Baltimore. Chuck Stobbs (0—0) tegen Jerry Walker (0—0).

National League

Pittsburgh 2
Milwaukee 2

Zware regens traden gistermiddag als spelbreker op in de tiende inning tijdens de wedstrijd tussen de Pittsburgh Pirates en de Milwaukee Braves. De stand was toen gelijk: 2—2. Dick Groat en Roberto Clemente hadden homeruns voor Pittsburgh.

De wedstrijd zal op een nader te bepalen datum in zijn geheel worden overgespeeld.

Philadelphia 5
Cincinnati 1

De Philadelphia Phillies sloegen twaalf hits tegen vier pitchers van de Redlegs en wonnen met 5—1. Ruben Gomez en Ray Semproch domineerden de Cincinnati-batters en stonden slechts drie hits toe. Semproch was de winnende pitcher en Brooks Lawrence verloor. Harry Anderson en Willie Jones sloegen homers voor de Phillies.

Boxscore:

				R	H	E
Philadelphia	212	000	000	5	12	1
Cincinnati	000	010	000	1	3	0

St. Louis 4
San Francisco 1

Door een briljante pitching-demonstratie van „lefthander „Vinegar Bend" Mizell versloegen de St. Louis Cardinals de San Francisco Giants met de score van 4—1. Hal Smith steunde Mizell met een homerun. De sensationele Orlando Cepeda sloeg zijn vierde homerun van het seizoen voor de enige run van de Giants. McCormick was de verliezende pitcher.

Boxscore:

				R	H	E
St. Louis	200	100	001	4	10	1
San Fran.	000	000	001	1	4	1

Chicago 9
Los Angeles 4

Homeruns van Ernie Banks, Lee Walls en Walt Moryn sloegen homeruns en de Chicago Cubs boekten een 9—4 zege op de Los Angeles Dodgers. Henry was de winnende pitcher en Clem Labine de verliezer.

Boxscore:

				R	H	E
Chicago	000	010	332	9	11	1
Los Angeles	010	111	000	4	7	0

De stand in de National League:

	gew.	verl.	acht.
Milwaukee	4	0	-
Chicago	4	2	1
San Francisco	4	3	1½
Cincinnati	3	2	1½
Los Angeles	3	3	2
Philadelphia	2	2	2
St. Louis	2	5	3½
Pittsburgh	0	5	4½

Wedstrijden van vandaag in National League:

Pittsburgh in Milwaukee, Vernon Law (0—1) tegen Bob Buhl (0—0).

Philadelphia in Cincinnati, Cardwell (0—0) tegen Don Newcombe (0—1).

St. Louis in San Francisco, Lindy MacDaniel (1—0) tegen Jack Sanford (0—1).

Chicago in Los Angeles 's avonds Schaffernoth (0—0) tegen Danny McDevitt (0—0).